

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 19 Ljubljana, četrtek 12. 3. 2020

ISSN 1318-0576 Leto XXX

MINISTRSTVA

527. Pravilnik o posebnih enotah vrednotenja

Na podlagi petega odstavka 2.a člena in četrtega odstavka 21. člena Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin (Uradni list RS, št. 77/17, 33/19 in 66/19) minister za okolje in prostor v soglasju z ministrom za finance izdaja

PRAVILNIK o posebnih enotah vrednotenja

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik ureja podrobnejši način oblikovanja posebnih enot vrednotenja in podrobnejši način razdelitve vrednosti posebne enote vrednotenja na enote vrednotenja, ki sestavljajo posebno enoto vrednotenja, po vrstah posebnih enot vrednotenja.

II. OBLIKOVANJE POSEBNIH ENOT VREDNOTENJA

2. člen

(bencinski servisi)

(1) Bencinski servis se glede na tip oblikuje kot:

a) avtomatski bencinski servis brez osebja iz točilnih mest z ali brez nadstreška in zemljišč ali njihovih delov, ki omogočajo oskrbo z gorivom;

b) bencinski servis s prodajnim mestom z osebjem izven avtoceste in hitre ceste iz točilnih mest z ali brez nadstreška skupaj z zemljišči ali njihovimi deli, ki omogočajo oskrbo z gorivom, spremljajočih objektov (npr. prodajalne, lokali, avtopralnice, hitri servisi vozil) s pripadajočimi zemljišči ali njihovimi deli ter parkirišč, namenjenih uporabnikom storitev bencinskega servisa;

c) bencinski servis na avtocesti ali hitri cesti iz točilnih mest z ali brez nadstreška skupaj z zemljišči ali njihovimi deli, ki omogočajo oskrbo z gorivom, spremljajočih objektov (npr. prodajalne, lokali, avtopralnice, hitri servisi vozil) s pripadajočimi zemljišči ali njihovimi deli ter parkirišč, namenjenih uporabnikom storitev bencinskega servisa.

(2) Pri oblikovanju bencinskega servisa se upoštevajo tudi:

– zemljišča ali njihovi deli, na katerih so utrjene ali ograjene površine ob stavbah ali spremljajočih objektih iz prejšnjega odstavka, katerim služijo (npr. poti, dvorišča, drugi enostavni

in nezahtevni objekti, površine znotraj zvezne grajene ograje, žive meje);

– zemljišča ali njihovi deli, ki predstavljajo uvoze in izvoze bencinskega servisa, razen uvozov in izvozov z in na avtocesto ali hitro cesto, ki so namenjeni tudi drugim delom počivališča;

– zemljišča ali njihovi deli, na katerih so druge površine ob stavbah oziroma spremljajočih objektih iz prejšnjega odstavka, če je iz njihove omejenosti z naravnimi ali ustvarjenimi mejami, ki jih tvorijo linijski gradbeni inženirski objekti (npr. ceste, ograje, zidovi) ali objekti druge infrastrukture (npr. parkirišča, niz stavb), stalno vzdrževane površine (npr. živa meja, zelenica) ali druge naravne meje (npr. reliefni robovi, struga vodotoka, gozdni rob), razvidna njihova pripadnost bencinskemu servisu iz prejšnjega odstavka.

3. člen

(elektrarne)

Elektrarna se oblikuje iz:

a) delov stavb, skupaj z zemljišči pod njimi, ki se uporabljajo v tehnološkem procesu proizvodnje električne energije (zlasti deli stavb, kjer se nahajajo kotli, reaktorji, turbine, vetrnice, generatorji, napajalne črpalke, toplotni izmenjevalci, stikala, transformatorji, hladilne, krmilne ter druge podobne naprave), so potrebni za proizvodnjo električne energije (zlasti skladišča in silosi za shranjevanje goriv, tehnoloških tekočin, orodja, strojev) in se uporabljajo za nadzor, upravljanje in poslovanje elektrarne;

b) zemljišč ali njihovih delov, na katerih obratujejo objekti, ki se uporabljajo v tehnološkem procesu proizvodnje električne energije (npr. sončne celice, vetrnice, jezovi, nadzemni umetni dovodni in odvodni kanali, zapornice, čistilne rešetke, rezervoarji in silosi za shranjevanje goriv ali tehnoloških tekočin, črpalke, drobilne naprave), in so namenjena izključno obratovanju elektrarne;

c) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so deponije virov energije elektrarne, deponije pepela ali umetna akumulacijska jezera, ki so namenjena izključno obratovanju elektrarne;

č) zemljišč pod stavbami, če gradbeni inženirski objekti, ki se uporabljajo v tehnološkem procesu proizvodnje električne energije, obratujejo na stavbah (npr. sončne celice na strehi stavbe);

d) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so utrjene površine ob stavbah ali objektih iz točke a) in točke b) tega odstavka (npr. poti, parkirišča, dvorišča, drugi enostavni in nezahtevni objekti);

e) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so ograjene površine ob stavbah ali objektih iz točke a) in točke b) tega odstavka (npr. površine znotraj zvezne grajene ograje, žive meje);

f) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so druge površine ob stavbah ali objektih iz točke a) in točke b) tega odstavka, če je iz njihove omejenosti z naravnimi ali ustvarjenimi mejami, ki jih tvorijo linijski gradbeni inženirski objekti (npr. ceste, ograje, zidovi) ali objekti druge infrastrukture (npr. parkirišča, niz

stavb), stalno vzdrževane površine (npr. živa meja, zelenica) ali druge naravne meje (npr. reliefni robovi, struga vodotoka, gozdni rob), razvidna njihova pripadnost elektrarni.

4. člen

(marine in pristanišča)

(1) Marina je turistično pristanišče, ki je opremljeno s potrebno infrastrukturo za opravljanje dejavnosti marin in z več kot 50 privezi v vodi.

(2) Pristanišče, namenjeno za javni promet, je pristanišče, ki ima iz dejavnosti pristanišča letne prihodke višje od 500.000 eurov.

(3) Marina ali pristanišče se oblikuje iz:

a) delov stavb skupaj z zemljišči pod njimi, ki se uporabljajo izključno za dejavnost vodenja marin ali pristanišč (zlasti prostori, v katerih so recepcija, sanitarije, tuši, naprave za pretovor, črpanje, tehtanje, transport, čiščenje blaga, hangarji ali hale s suhimi pokritimi privezi, skladišča, silosi ali garažne hiše za začasno shranjevanje blaga in poslovni prostori, ki se uporabljajo za nadzor, upravljanje in poslovanje marine ali pristanišča);

b) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so gradbeni inženirski objekti ali oprema za potrebe marin ali pristanišč (zlasti dvigala in žerjavi za pretovor blaga in plovil, deponije, silosi, črpalke, tehtnice, točilni terminali naftnih derivatov za potrebe marine ali pristanišča, čistilne, pralne, transportne naprave), na katerih se pretovarja in skladišči blago in plovila (terminali), na katerih so pomoli z nameščenimi privezi in na katerih so urejena parkirišča, ki so namenjena izključno najemnikom privezov ali za potrebe marine ali pristanišča;

c) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so utrjene površine ob stavbah ali objektih iz točke a) in točke b) tega odstavka (npr. poti, parkirišča, dvorišča, drugi enostavni in nezahtevni objekti);

č) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so ograjene površine ob stavbah ali objektih iz točke a) in točke b) tega odstavka (npr. površine znotraj zvezne grajene ograje, žive meje);

d) zemljišč ali njihovih delov, na katerih so druge površine ob stavbah ali objektih iz točke a) in točke b) tega odstavka, če je iz njihove omejenosti z naravnimi ali ustvarjenimi mejami, ki jih tvorijo linijski gradbeni inženirski objekti (npr. ceste, ograje, zidovi) ali objekti druge infrastrukture (npr. parkirišča, niz stavb), stalno vzdrževane površine (npr. živa meja, zelenica) ali druge naravne meje (npr. reliefni robovi, struga vodotoka, gozdni rob), razvidna njihova pripadnost marini ali pristanišču.

5. člen

(oblikovanje, evidentiranje in prikazovanje posebnih enot vrednotenja)

(1) Pri oblikovanju posebne enote vrednotenja se upoštevajo meje zemljišč ali njihovih delov iz 2., 3. in 4. člena tega pravilnika, ki tvorijo območje, ki ga posebna enota vrednotenja v naravi dejansko uporablja za potrebe redne rabe stavb in drugih objektov v povezavi z opravljanjem dejavnosti. Posebna enota vrednotenja se lahko oblikuje iz enega ali več območij na podlagi podatkov dejanskega stanja v naravi in podatkov iz nepremičninskih evidenc.

(2) Posebne enote vrednotenja se lahko oblikujejo tudi na podlagi:

- podatka o pripadajočem zemljišču ali skupnem pripadajočem zemljišču območja posebnih enot vrednotenja, določenega v skladu s predpisom, ki ureja masovni zajem poseljenih zemljišč in določitev vrste dejanske rabe poseljenih zemljišč na podlagi predpisov, ki urejajo prostor,
- prikaza stanja v naravi na zemljiškokatastrskem prikazu,
- podatkov o gradbeni parceli, določeni v skladu s predpisom, ki ureja graditev,
- pisnega dovoljenja lastnikov nepremičnin o uporabi nepremičnine, oziroma ustreznega drugega pravnega naslova, ki takšno dovoljenje vsebuje, če je lastnik nepremičnine drugačen od osebe, ki opravlja dejavnost,

– drugih podatkov, ki izkazujejo, da se nepremičnina ali njen del nedvomno uporablja za opravljanje dejavnosti posebne enote vrednotenja.

(3) Če posebna enota vrednotenja obratuje na stavbi (npr. sončna elektrarna na strehi), se ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena pri oblikovanju posebne enote vrednotenja upošteva površina zemljišča pod stavbo.

III. RAZDELITEV VREDNOSTI POSEBNE ENOTE VREDNOTENJA

6. člen

(način razdelitve)

(1) Delom stavb z zemljišči pod stavbami ter zemljiščem ali njihovim delom, ki sestavljajo posebno enoto vrednotenja, se vrednost določi kot enotam vrednotenja glede na dejansko rabo delov stavb za stavbe in dele stavb skupaj z zemljišči pod stavbami, dejansko rabo zemljišč za vodna zemljišča in zemljišča pod javno železniško ter državno in občinsko cestno infrastrukturo ter namensko rabo za ostala zemljišča.

(2) Delom stavb, razen delom stavb z dejansko rabo dela stavbe ruševina ali nestavba, in zemljiščem ali njihovim delom, ki sestavljajo posebno enoto vrednotenja, se poleg vrednosti iz prejšnjega odstavka pripiše razlika med posplošeno vrednostjo posebne enote vrednotenja, ugotovljeno na podlagi modelov vrednotenja za bencinske servise (PNB), elektrarne (PNE) ali marine in pristanišča (PNP), in seštevkom vrednosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se vrednosti iz prvega odstavka tega člena pripiše nezmanjšana posplošena vrednost posebne enote vrednotenja, če je posebna enota vrednotenja sestavljena iz zemljišč pod stavbami v skladu s točko č) 3. člena tega pravilnika.

(4) Seštevkom vrednosti dela stavbe ali zemljišča oziroma njegovega dela iz prvega odstavka tega člena in na način iz 7., 8. in 9. člena tega pravilnika pripisane razlike iz drugega odstavka tega člena oziroma nezmanjšane vrednosti iz tretjega odstavka tega člena je posplošena vrednost dela stavbe ali dela zemljišča.

7. člen

(kriterij za razdelitev za bencinski servis)

Razlika vrednosti iz drugega odstavka prejšnjega člena se razdeli in pripiše na zemljišča ali njihove dele in dele stavb, ki sestavljajo bencinski servis v skladu z 2. členom tega pravilnika, tako da se:

– celotna razlika proporcionalno glede na njihove površine pripiše delom stavb z dejansko rabo bencinski servis, če je med sestavinami bencinskega servisa en ali več delov stavb s tako dejansko rabo;

– celotna razlika proporcionalno glede na njihove površine pripiše vsem delom stavb, ki sestavljajo bencinski servis, če noben del stavbe, ki sestavljajo bencinski servis, nima dejanske rabe bencinski servis;

– celotna razlika proporcionalno glede na njihove površine pripiše zemljiščem ali njihovim delom, ki sestavljajo bencinski servis, če bencinski servis nima delov stavb.

8. člen

(kriterij za razdelitev za elektrarno)

(1) Razlika vrednosti iz drugega odstavka 6. člena tega pravilnika se razdeli in pripiše na zemljišča ali njihove dele ter dele stavb, ki sestavljajo elektrarno v skladu s 3. členom tega pravilnika, tako da se:

– 80 % razlike proporcionalno glede na njihove površine pripiše delom stavb in 20 % razlike proporcionalno glede na njihove površine brez upoštevanja zemljišč pod stavbami pripiše zemljiščem ali njihovim delom, če elektrarno sestavljajo deli stavb in zemljišča;

– celotna razlika proporcionalno glede na njihove površine pripiše delom stavb, če elektrarno sestavljajo samo deli stavb;

– celotna razlika proporcionalno glede na njihove površine pripiše zemljiščem ali njihovim delom, če elektrarna nima delov stavb.

(2) Če v enem delu stavbe obratuje več elektrarn istega tipa, se kot posplošena vrednost posebne enote vrednotenja za izračun razlike iz drugega odstavka 6. člena tega pravilnika uporabi vsota posplošenih vrednosti posameznih elektrarn.

(3) Vrednost iz tretjega odstavka 6. člena tega pravilnika se razdeli proporcionalno delom stavb glede na delež njihovega pripadajočega zemljišča pod stavbami.

9. člen

(kriterij za razdelitev za marino ali pristanišče)

Razlika vrednosti iz drugega odstavka 6. člena tega pravilnika se razdeli in pripiše na zemljišča ali njihove dele ter dele stavb, ki sestavljajo marino ali pristanišče v skladu s 4. členom tega pravilnika, tako da se:

– 50 % razlike proporcionalno glede na njihove površine pripiše delom stavb in 50 % razlike proporcionalno glede na njihove površine brez upoštevanja zemljišč pod stavbami pripiše zemljiščem ali njihovim delom, če marino ali pristanišče sestavljajo deli stavb in zemljišča;

– celotna razlika proporcionalno glede na njihove površine pripiše delom stavb, če marino ali pristanišče sestavljajo samo deli stavb;

– celotna razlika proporcionalno glede na njihove površine pripiše zemljiščem ali njihovim delom, če marino ali pristanišče nima delov stavb.

IV. KONČNA DOLOČBA

10. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-122/2019

Ljubljana, dne 2. marca 2020

EVA 2019-2550-0014

Simon Zajc

minister

za okolje in prostor

Soglašam!

Dr. Andrej Bertonec

minister

za finance

USTAVNO SODIŠČE

528. Sklep o začasnem zadržanju izvrševanja Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank

Številka: U-I-4/20-19

Datum: 5. 3. 2020

S K L E P

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začem z zahtevo Banke Slovenije, na seji 5. marca 2020

s k l e n i l o :

1. Do končne odločitve Ustavnega sodišča se zadrži izvrševanje Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (Uradni list RS, št. 72/19).

2. Odločitev iz 1. točke izreka se izvrši tako,

– da se do končne odločitve Ustavnega sodišča prekinejo pravdni postopki iz 25. in 45. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank;

– da do končne odločitve Ustavnega sodišča ne teče zastaranje odškodninskih terjatev iz prvega odstavka 350.a člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13 in 96/13);

– da do končne odločitve Ustavnega sodišča ne teče rok za vložitev tožbe iz drugega odstavka 6. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank;

– da Banka Slovenije do končne odločitve Ustavnega sodišča s svoje spletne strani brez odlašanja odstrani objave po 10. členu Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank;

– da Okrožno sodišče v Mariboru do končne odločitve Ustavnega sodišča s svoje spletne strani brez odlašanja odstrani morebitne objave po desetem odstavku 25. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank;

– da upravljavec podatkovne sobe do končne odločitve Ustavnega sodišča opusti obdelavo, razen hrambe, prejetih gradiv iz prvega in tretjega odstavka 22. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, in prepreči dostop do teh gradiv;

– da Okrožno sodišče v Mariboru do končne odločitve Ustavnega sodišča opusti obdelavo, razen hrambe, prejetih podatkov iz drugega odstavka 46. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, in prepreči dostop do teh podatkov;

– da Agencija za trg vrednostnih papirjev in upravljavec podatkovne sobe do končne odločitve Ustavnega sodišča opusti obdelavo, razen hrambe, prejetih podatkov iz 20. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, in prepreči dostop do teh podatkov;

– da upravljavec podatkovne sobe do končne odločitve Ustavnega sodišča opusti obdelavo, razen hrambe, prejetih podatkov iz prvih štirih odstavkov 21. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, in prepreči dostop do teh podatkov.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Banka Slovenije vloga zahtevo za oceno ustavnosti 4., 5., 6., 7., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 27., 28., 29., 35., 36., 37., 38., 40., 41., 43. in 44. člena Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (v nadaljevanju ZPSVIKOB) ter 350.a člena Zakona o bančništvu (v nadaljevanju ZBan-1). Navaja, da je zahteva dovoljena po sedmi alineji prvega odstavka 23.a člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS). Poudarja, da ZPSVIKOB (glede postopkov izplačila pavšalnega nadomestila in nadzora nad spoštovanjem zavez upravičencev glede varovanja podatkov virtualne podatkovne sobe) ureja konkretne postopke, ki jih mora voditi Banka Slovenije. Poleg tega naj bi iz odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-283/00 z dne 13. 9. 2001 (Uradni list RS, št. 79/01, in OdlUS X, 151) izhajala širša razlaga pogoja

za vložitev zahteve za oceno ustavnosti iz navedene določbe ZUstS.

2. Predlagateljica pojasnjuje, da je neodvisnost nacionalne centralne banke določena v 130. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (prečiščena različica, UL C 202, 7. 6. 2016 – v nadaljevanju PDEU) ter v prvem odstavku 152. člena Ustave. Odškodninska odgovornost predlagateljice po 350.a členu ZBan-1¹ in po ZPSVIKOB naj bi nasprotovala tako načelu neodvisnosti centralne banke kot tudi načelu prepovedi monetarnega financiranja iz 123. člena PDEU. Ob sklicevanju na razlago Ustavnega sodišča iz odločbe št. U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016 (Uradni list RS, št. 71/16, in OdlUS XXI, 28) predlagateljica izpostavlja, da ji 350.a člen ZBan-1 – v neskladju z navedenima načeloma – ne glede na krivdo nalaga povračilo škode vsakemu nekdanjemu imetniku kvalificiranih obveznosti bank, za katerega se izkaže, da mu je zaradi izrečenega ukrepa nastala večja škoda, kot bi mu nastala, če ukrep ne bi bil izrečen, ne glede na krivdo. Isti očitek naslavlja na ureditev obveznosti izplačevanja pavšalnih nadomestil iz 4. do 7. člena ZPSVIKOB. Predlagateljica obširno opisuje pravni okvir reševanja bank v Republiki Sloveniji v letih 2013 in 2014. Poudarja, da je v zvezi z reševanjem bank izvajala prenesene naloge države. Tudi po pravu Evropske unije (v nadaljevanju – EU) naj centralne banke ne bi bile dolžne plačevati nadomestil imetnikom podrejenega dolga. ZPSVIKOB pa naj bi vse breme reševanja bank (in financiranja sanacije posledic morebitnih napak pri tem) naložil centralni banki. V tej zvezi predlagateljica posebej opozarja na tretji odstavek 7. člena in četrti odstavek 40. člena ZPSVIKOB. Po njenem mnenju načelo finančne neodvisnosti centralne banke zahteva, naj države članice ne spravijo svojih centralnih bank v položaj, ko ne bi imele dovolj sredstev za opravljanje svojih nalog (vključno s sposobnostjo oblikovanja in ohranjanja rezerv, ki jih centralna banka potrebuje za učinkovito opravljanje svojih nalog). Namesto tega naj bi ZPSVIKOB obstoječe rezerve in bodoče dobičke predlagateljice namenjal financiranju nalog države.

3. Predlagateljica s sklicevanjem na pravo EU obširno utemeljuje, zakaj je izpodbijana dolžnost kriti odškodnine in pavšalna nadomestila iz lastnih sredstev v neskladju s prepovedjo monetarnega financiranja. V tem okviru izpostavlja predvsem, da je bilo izrekanje izrednih ukrepov po ZBan-1, ki je bilo namenjeno ohranjanju stabilnosti finančnega sistema v javnem interesu, po svojem bistvu državna naloga. Ustavno dopustno možnost, da se ji naloži plačilo odškodnin, predlagateljica vidi le v hipotetični ureditvi, ki bi to odredila v primeru ugotovljene krivde predlagateljice. Institut pavšalnega nadomestila pa je po njeni oceni socialni korektiv (torej po vsebini obveznost države), za upravičenost do katerega ni treba izkazati predpostavk odškodninskega varstva iz 350.a člena ZBan-1. Bil naj bi tudi v neskladju z načelom enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave.²

4. V zvezi z 10. členom ZPSVIKOB (javna objava dokumentov na spletu) predlagateljica zatrjuje neskladje s 53. in 54. členom Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27. 6. 2013 – v nadaljevanju Direktiva 2013/36). Direktiva 2013/36 naj bi omejevala razkrivanje zaupnih informacij o nadzorovanih subjektih, pridobljenih pri opravljanju nadzorniških nalog. Po stališču predlagateljice so poročila obremenitvenih testov, ocene vrednosti sredstev in poročila o izvedenem pregledu kakovosti sredstev posameznih bank poklicna skrivnost oziroma zaupne

informacije v smislu 53. člena Direktive 2013/36 in zato ne morejo biti predmet javnega razkritja, kakršnega zahteva 10. člen ZPSVIKOB (torej razkritja celotni javnosti).

5. Tako na že opisani 10. člen ZPSVIKOB kot tudi na ureditev virtualnih podatkovnih sob (11. do 23. člen ZPSVIKOB) predlagateljica³ naslavlja očitek nesorazmernega posega v »varstvo osebnih podatkov, poklicnih skrivnosti in ostalih varovanih kategorij podatkov«. V zvezi z virtualno podatkovno sobo predlagateljica vidi grožnjo škode za tekoče poslovanje subjektov (bank in njihovih komitentov), katerih zaupni finančni podatki bodo na voljo širokemu krogu upravičencev. Tako široko razkritje, kot ga določa 13. člen ZPSVIKOB, naj niti ne bi bilo potrebno za vložitev tožb nekdanjih imetnikov⁴ po 25. členu ZPSVIKOB. Zaradi obrnjenega dokaznega bremena naj bi namreč predlagateljica morala dokazati, da niso izpolnjeni pogoji za prisoditev odškodnine. Po mnenju predlagateljice tako za trditveno podlago tožb zadošča dvom o potrebnosti in pravilnosti izrečenih ukrepov Banke Slovenije (za tožbeno konkretizacijo tega dvoma pa naj tožniki ne bi potrebovali zaupnih informacij). Predlagateljica predlaga, naj o morebitnih zahtevah tožnikov ali skupin tožnikov za dovolitev dostopa do posameznih zaupnih informacij (ki so po veljavni ureditvi na voljo v virtualni sobi) odloča sodišče. Nesorazmerno naj bi bilo finančno in organizacijsko breme predlagateljice za pripravo dokumentacije za objavo na spletni strani oziroma za vzpostavitev virtualnih podatkovnih sob. Predlagateljica navaja, da določbe o vzpostavitvi virtualnih podatkovnih sob pomenijo dražji in manj učinkovit sodni postopek.

6. Člen 41 ZPSVIKOB (nadzor nad uporabo dokumentov in podatkov iz virtualne podatkovne sobe) naj bi vseboval vgrajeno tveganje konflikta interesov. Tako nalaganje velikih dodatnih obremenitev predlagateljici naj bi krnilo njeno funkcionalno neodvisnost.

7. Členi 27 do 29 ZPSVIKOB naj bi bili v neskladju z načelom jasnosti in pomenske določljivosti norm, ki je sestavni del načela pravne države iz 2. člena Ustave. Prevelika ohlapnost določb o vročanju tožb predlagateljici naj bi omogočala arbitrarno ravnanje sodišč. Predlagateljica poleg tega v okoliščinah množičnega spora z velikim številom tožnikov vidi v kombinaciji (po njenem mnenju) prekratkega roka za odgovor na tožbe z obrnjenim dokaznim bremenom kršitev pravice do izjave tako z vidika možnosti učinkovite obrambe v pravnem postopku kot tudi z vidika učinkovitosti orožij. V tretjem odstavku 29. člena ZPSVIKOB vidi posebno obliko enotnega sosporništva, ki naj bi onemogočalo učinkovito izvrševanje njene pravice do izjave. Peti odstavek 35. člena ZPSVIKOB naj bi bil sporen z vidika neodvisnosti centralne banke in prepovedi monetarnega financiranja. Pravilo o sodbi o temelju (37. člen ZPSVIKOB) naj bi bilo protiustavno nedoločno (2. člen Ustave), s tem pa tudi v neskladju s pravico do izjave (22. člen Ustave) predlagateljice. Enak očitek predlagateljica naslavlja na 38. člen ZPSVIKOB.

8. Predlagateljica izraža bojazen, da odločanje sodišč o njeni odškodninski odgovornosti pomeni po vsebini tudi sodno presojo celovite ocene kreditnih institucij članic euroobmočja, katere del naj bi bil tudi pregled kakovosti sredstev bank, pri katerem je sodelovala Evropska centralna banka (v nadaljevanju ECB), na podlagi enotne metodologije in harmoniziranih opredelitev. Zato naj bi ECB nasprotovala temu, da lahko nacionalno sodišče izvede sodno presojo celovite ocene.

9. Možnost pridobitve pisnih pojasnil institucij EU (36. člen ZPSVIKOB) predlagateljica ne ocenjuje za zadostno. Trdi, da je sodelovanje institucij EU glede na naravo obravnavanih zahtevkov bistvenega pomena za razjasnitev odločilnih dejstev. Zahteva po enakosti orožij v postopku (22. člen Ustave) naj bi zahtevala ustvaritev zakonske podlage za zaslišanje predstavnikov institucij EU oziroma (kot navaja predlagateljica) za njihovo sodelovanje v svojstvu »pomočnikov sodišča«.

10. Splošen zaključek predlagateljice je, da jo procesna ureditev ZPSVIKOB postavlja v bistveno slabši položaj glede

¹ Predlagateljica meni, da se 350.a člen ZBan-1, čeprav ne velja več, še uporablja, ker njegovo nadaljnjo uporabo zahteva ZPSVIKOB.

² In sicer zaradi domnevno arbitrarnega kriterija bruto dohodka leta 2013, ki naj ne bi odražal dejanskega socialnega položaja vlagateljev.

³ Izpostavlja predvsem 22. člen ZPSVIKOB.

⁴ Kot ta pojem opredeljuje prva alineja 1. člena ZPSVIKOB.

možnosti dokazovanja, da ne obstoji temelj odškodninskih zahtevkov nekdanjih imetnikov. Poleg tega naj bi v ZPSVIKOB obstajala protiustavna pravna praznina glede povračila stroškov predlagateljici v primeru uspeha v pravdi (finančna neodvisnost, 22. člen Ustave).

11. Predlagateljica predlaga, naj Ustavno sodišče predloži v predhodno odločanje Sodišču EU več vprašanj razlage primarnega in sekundarnega prava EU, ker meni, da je odločitev o njih ključna za presojo izpodbijanih določb.

12. Predlagateljica predlaga tudi, naj Ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvrševanje vseh (ne le izpodbijanih) določb ZPSVIKOB. Navaja naslednje težko popravljive škodljive posledice izvrševanja ZPSVIKOB: (a) Republika Slovenija naj bi bila izpostavljena ukrepom zaradi nespoštovanja pravnega reda EU; (b) razkritje tajnih podatkov, ki naj bi bilo ireverzibilno; (c) finančne bremenitve iz naslova plačevanja pavšalnih nadomestil, katere naj bi bilo po morebitni razveljavitvi zakonske podlage težko izterjati od prejemnikov; (č) nepovratna izguba časa in finančnih sredstev za sodelovanje v sodnih postopkih na podlagi domnevno protiustavnih določb ZPSVIKOB – ugotovitev njihove protiustavnosti naj bi narekovala spremembe zakona in vrnitev postopkov na začetek; (d) neodpravljenost posegov v samostojnost predlagateljice in kršitev prava EU na podlagi uporabe protiustavnega zakona. Predlagateljica na drugi strani ne vidi možnosti nastanka škodljivih posledic zadržanja izvrševanja ZPSVIKOB do odločitve Ustavnega sodišča o zahtevi.

13. Predlagateljica predlaga absolutno prednostno obravnavo zahteve.

14. Ustavno sodišče je Državnemu zboru vročilo predlog predlagateljice za zadržanje izvrševanja ZPSVIKOB. Državni zbor je na predlog odgovoril. Dvomi o upravičenju predlagateljice, da na podlagi sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS vložijo zahtevo za oceno ustavnosti izpodbijanih določb. Zahteva naj ne bi izhajala iz postopka, ki ga predlagateljica vodi na podlagi ZPSVIKOB. To Državni zbor izpostavlja predvsem v zvezi s postopkom sodnega varstva nekdanjih imetnikov. V zvezi s postopkom, ki ju tudi po njegovem mnenju predlagateljica vodi (pavšalno nadomestilo in nadzor nad varovanjem podatkov in dokumentov), pa Državni zbor meni, da nista povezana s pristojnostmi predlagateljice. Državni zbor obširno pojasnjuje, da ZPSVIKOB sploh ne ureja položaja predlagateljice kot centralne banke niti ne posega v njene pristojnosti.

15. Sicer pa naj ne bi bili izpolnjeni pogoji za zadržanje izvrševanja zakona iz prvega odstavka 39. člena ZUstS. Državni zbor meni, da škodljive posledice neizvrševanja navedenega zakona presegajo škodljive posledice, ki bi nastale z izvrševanjem. V prvi vrsti naj bi bilo treba upoštevati, da predlagateljica zahteva zadržanje izvrševanja celotnega ZPSVIKOB, obenem pa niti ne dvomi o ustavnosti vseh njegovih določb. Državni zbor navaja, da ZPSVIKOB temelji na odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-295/13. V nadaljevanju Državni zbor obširno povzema vsebino določb ZPSVIKOB, ki urejajo dostop nekdanjih imetnikov do podatkov in dokumentov. Meni, da te določbe vsebujejo zadostna in ustrezna varovala, da zaradi izvrševanja ZPSVIKOB ne more nastati nepopravljiva škoda zaradi neupravičenega in prekomernega razkritja podatkov. Finančne posledice izplačila pavšalnih nadomestil naj ne bi bile nepopravljive, poleg tega naj jih predlagateljica sploh ne bi kvantificirala. Po oceni Državnega zbora iz 44. člena ZUstS izhaja, da prejemnikom pavšalnega nadomestila v primeru razveljavitve zakonske podlage zanj prejetih zneskov ne bo treba vračati, ker bo o njem tedaj že pravnomočno odločeno. Državni zbor ne sprejema, da bi predvidevanja predlagateljice o možnosti kaznovanja Republike Slovenije zaradi kršitev prava EU lahko utemeljila zadržanje.

16. Nasprotno, glede škodljivih posledic zadržanja ZPSVIKOB, če bi se pozneje ugotovilo, da ni v neskladju z Ustavo, Državni zbor trdi, da je šele s sprejetjem ZPSVIKOB zagotovljeno učinkovito sodno varstvo nekdanjih imetnikov. Zadržanje izvrševanja naj bi pomenilo poseg v njihovo pravico

do sodnega varstva brez nepotrebnega odlašanja iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Nadaljnji zamik uveljavitve zakona, ki odpravlja protiustavnost iz odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-295/13, naj bi pomenil hudo in nepopravljivo škodljivo posledico.

17. O predlogu je dala mnenje Vlada, ki se z njim ne strinja in utemeljuje, da predlagateljica ni izkazala težko popravljivih škodljivih posledic izvrševanja navedenega zakona. Obenem naj bi bile podane škodljive posledice zadržanja zaradi nadaljevanja stanja pravne praznine in negotovosti zaradi neobstoja učinkovitega sodnega varstva nekdanjih imetnikov, s čimer naj bi bil kršen prvi odstavek 23. člena Ustave. To naj bi pomenilo tveganje za obsodbe pred Evropskim sodiščem za človekove pravice. Glede pavšalnega nadomestila Vlada meni, da gre za minimalne finančne učinke, glede izplačil odškodnin pa ocenjuje, da bo Ustavno sodišče odločilo o zahtevi predlagateljice še pred izdajo sodbe o temelju odškodninske odgovornosti. Poudarja, da ZPSVIKOB izpolnjuje zahteve iz odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-295/13. Opozarja, da ni razvidno, da je o vložitvi zahteve za oceno ustavnosti odločal Svet Banke Slovenije.

18. Ustavno sodišče je odgovor Državnega zbora in mnenje Vlade vročilo predlagateljici. Predlagateljica je na obe vloge odgovorila in vztraja pri predlogu za zadržanje izvrševanja.

B. – I.

19. Še pred odločanjem o utemeljenosti predloga za zadržanje izvrševanja zakona mora Ustavno sodišče preveriti, ali je izpolnjen pogoj iz sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS, da je nastalo vprašanje ustavnosti »v zvezi s postopki, ki jih Banka Slovenije vodi«. ⁵ Če bi bilo že v tej fazi postopka jasno, da je treba zahtevo predlagateljice zavreči, ne bi bilo podlage za odločanje o zadržanju izvrševanja izpodbijanega zakona.

20. O razlagi sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS se je Ustavno sodišče izreklo najprej v odločbi št. U-I-283/00. Zavzelo je stališče, da položaj Banke Slovenije kot centralne banke in ustavno določena samostojnost pri njenem delovanju (prvi odstavek 152. člena Ustave) narekuje širšo razlago sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS. ⁶ V navedeni odločbi je pogoj, da nastane vprašanje ustavnosti v zvezi s postopki, ki jih predlagateljica vodi, razlagalo upoštevanje dejstvo, da predlagateljica svoje pristojnosti izvršuje praviloma z izdajanjem predpisov in redkeje s posamičnimi ukrepi. Zato je bilo treba šteti, da so postopki, ki jih predlagateljica »vodi«, ne le postopki konkretnega odločanja, temveč tudi opravljanje drugih zadev iz njene pristojnosti, predvsem tudi sprejemanje različnih ukrepov monetarne politike, ki jih sprejema praviloma v obliki pravnih aktov. To stališče je Ustavno sodišče nadgradilo v sklepu št. U-I-168/17. V tem je zavzelo stališče, da za izpolnjenost pogojev za vložitev zahteve za oceno ustavnosti predpisa zadošča, da »gre za vprašanje spoštovanja načela samostojnosti centralne banke iz prvega odstavka 152. člena Ustave« (8. točka obrazložitve). To pomeni, da mora predlagateljica izkazati, da bo za odločitev o ustavnosti izpodbijanega zakona treba razložiti in uporabiti navedeno ustavno načelo.

21. Eno bistvenih vprašanj, ki jih zahteva za oceno ustavnosti načena, je prav vprašanje, ali je ZPSVIKOB v neskladju z načelom samostojnosti centralne banke iz prvega odstavka 152. člena Ustave ter z načelom neodvisnosti ECB in nacionalnih centralnih bank iz 130. člena PDEU. Banki Slovenije zato ni mogoče odreči položaja predlagateljice, ki ga zagotavlja sedma alineja prvega odstavka 23.a člena ZUstS, četudi predlagateljica očitka neskladja z načelom samostojnosti Banke Slovenije

⁵ Tako je Ustavno sodišče ravnalo tudi pri izdaji sklepa o zadržanju izvrševanja št. U-I-168/17 z dne 20. 12. 2017, 8. točka obrazložitve.

⁶ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-283/00 z dne 13. 9. 2001 (Uradni list RS, št. 79/01, in OdlUS X, 151), 8. točka obrazložitve.

ne poveže z vsemi izpodbijanimi določbami ZPSVIKOB.⁷ Navedeno zadostuje za odločitev, da so izpolnjeni pogoji iz sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS za odločanje o ustavnosti izpodbijanih določb, zato je treba odločiti tudi o predlogu za zadržanje njihovega izvrševanja. Ustavno sodišče dodaja, da se v tej fazi ni bilo mogoče ukvarjati z navedbami Državnega zbora, da ZPSVIKOB ne posega v neodvisnost predlagateljice. Na to vprašanje bo moralo Ustavno sodišče odgovoriti ob vsebinski presoji ZPSVIKOB, medtem ko odgovor nanj ni upošteven ob odločanju o obstoju procesne predpostavke iz sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS. Ustavno sodišče še dodaja, da je bilo zavrženje zahteve predlagateljice za oceno ustavnosti nekaterih določb Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 23/14 in 50/14 – ZDIJZ) z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-201/14, U-I-202/14 z dne 19. 2. 2015 (Uradni list RS, št. 19/15) oprto na ugotovitev, da je predlagateljica izpodbijala tudi zakonske določbe, katerih ustavnost v konkretnem postopku nadzora poslovne banke na področju upravljanja z operativnimi tveganji, ki ga je opravljala predlagateljica, ni bila postavljena pod vprašaj. Če torej predlagateljica sama utemeljuje obstoj procesne predpostavke iz sedme alineje prvega odstavka 23.a člena ZUstS z dvomom o ustavnosti zakona, ki se ji je porodil v zvezi s konkretnim upravnim postopkom, ki ga vodi (obenem pa ne zatrjuje, da zakon ogroža njeno samostojnost), potem mora dejansko izkazati, da ne more nadaljevati tega konkretnega postopka, preden ni ta dvom razčiščen. V obravnavani zadevi ne gre za tak primer.

22. Ustavno sodišče ne pritrjuje (smiselno podani) navedbi Vlade, da v postopku z zahtevo za oceno ustavnosti zakona predlagateljico zastopa oseba, ki za to ni veljavno pooblaščen (namreč delavec predlagateljice, ki ga je za zastopanje pooblastil guverner Banke Slovenije). Vlada meni, da bi »o zadevi moral odločiti Svet Banke Slovenije«. ⁸ Iz njenih trditev smiselno izhaja, da guverner delavca (brez predhodne odločitve Sveta) ni mogel veljavno pooblastiti za vložitev zahteve, ker tudi sam ne bi mogel vložiti zahteve za oceno ustavnosti po sedmi alineji prvega odstavka 23.a člena ZUstS, če s tem ne bi »izvrševal sprejete odločitve Sveta Banke Slovenije«. Ustavno sodišče opozarja na prvi odstavek 29. člena ZBS-1 (»Guverner Banke Slovenije vodi poslovanje in organizira delo ter zastopa Banko Slovenije«) in ugotavlja, da določb ZBS-1 ni mogoče razlagati tako, da so pooblastila guvernerja Banke Slovenije za zastopanje Banke Slovenije kakorkoli omejena z učinkom navzven. Zgolj to je pravno pomembno za zaključek, da je zahtevo za oceno ustavnosti v imenu predlagateljice vložila oseba, ki je za to veljavno pooblaščen.

B. – II.

23. Predlagateljica predlaga zadržanje izvrševanja celotnega ZPSVIKOB, čeprav izpodbija samo nekatere (v 1. točki obrazložitve tega sklepa naštetih) člene. Opozarja namreč, da neizpodbijanih zakonskih določb samih po sebi ni mogoče izvajati.

24. Po prvem odstavku 39. člena ZUstS sme Ustavno sodišče do končne odločitve v celoti ali delno zadržati izvršitev predpisa, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Kadar Ustavno sodišče odloča o zadržanju izvrševanja izpodbijanega predpisa, tehta med škodljivimi posledicami, ki bi jih povzročilo izvrševanje morebiti protiuustavnega predpisa, in škodljivimi posledicami, ki

⁷ Določbe ZPSVIKOB so namreč medsebojno povezane tako, da tvorijo notranje koherentno celoto.

⁸ Sklicuje se na prvi odstavek 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/11 in 55/17 – v nadaljevanju ZBS-1), ki določa, da Svet Banke Slovenije odloča o zadevah, ki so na podlagi tega zakona ali drugih zakonov v pristojnosti Banke Slovenije, in na drugi odstavek 29. člena ZBS-1, ki določa, da guverner Banke Slovenije izvršuje odločitve Sveta Banke Slovenije ter izdaja posamične in splošne akte Banke Slovenije, ki niso v pristojnosti Sveta Banke Slovenije.

bi nastale, če se izpodbijane določbe ne bi izvrševale, pa bi se v ustavnosodni presoji izkazalo, da niso v neskladju z Ustavo.

25. Izvrševanje morebiti protiuustavnega ZPSVIKOB bi povzročilo več težko popravljivih ali celo nepopravljivih škodljivih posledic, ki jih je mogoče razvrstiti v več skupin.

26. V prvi skupini so škodljive posledice v zvezi z vzpostavitvijo delujočih virtualnih podatkovnih sob, v katerih je nekdanjim imetnikom in njihovim pooblaščenecem omogočen dostop do dokumentov in podatkov, ki so nastali v okviru odločanja Banke Slovenije o ukrepih zoper posamezno banko po ZBan-1, do 19. 3. 2020.⁹ V tem okviru gre med drugim za dokumente in podatke predlagateljice, poslovnih bank, subjektov, ki so izvajali preglede kakovosti sredstev ter obremenitvene teste oziroma izdelovali cenitve nepremičnin ter ocene vrednosti sredstev bank, pa tudi za podatke o posameznih komitentih bank zaradi ocenjevanja tveganj. Vsebina teh dokumentov je lahko zaupna ali vsebuje podatke, ki so poslovna skrivnost (primerjaj drugi odstavek 22. člena ZPSVIKOB). ZPSVIKOB dovoljuje dostop do teh dokumentov in podatkov potencialno zelo širokemu krogu posameznikov (glej 13. člen ZPSVIKOB)¹⁰ na podlagi določb, za katere predlagatelj zatrjuje, da so v neskladju z Ustavo. Če bi se v presoji Ustavnega sodišča izkazalo, da je izpodbijana ureditev protiuustavna, ne bi bilo mogoče odpraviti posledic dejstva, da bi bili tudi zaupni dokumenti in podatki, ki pomenijo razkritje poslovnih skrivnosti, določen čas široko dostopni (predlagatelj navaja, da je samo potencialnih tožnikov – nekdanjih imetnikov – okoli 100.000). Na podlagi izpodbijane ureditve razkriti zaupni podatki o podlagah za izrečene izredne ukrepe prenehanja kvalificiranih obveznosti bank in razkrita poslovna skrivnost bi za vedno ostali poznani zelo širokemu krogu posameznikov. Obveznost varovanja zaupnosti iz prvega odstavka 23. člena ZPSVIKOB lahko prispeva le k preprečitvi stopnjevanja negativnih posledic opisanega razkritja poslovnih skrivnosti in zaupnih podatkov, medtem ko ne prispeva k zmanjšanju posledic razkritja samega. Upoštevati je torej treba, da opisanih posledic nadaljnega izvrševanja morebiti protiuustavnega zakona ne bi bilo mogoče odpraviti.

27. V drugi skupini so škodljive posledice povezane z znatnimi prizadevanji in stroški strank ter organizacijskimi pripravami izključno pristojnega Okrožnega sodišča v Mariboru¹¹ za sodelovanje in izvedbo pravnih postopkov po 25. členu ZPSVIKOB. Če bi se naknadno (lahko tudi še med trajanjem teh postopkov ali tudi po njih, vendar v okvirih učinkovanja odločbe Ustavnega sodišča po 44. členu ZUstS) izkazalo, da je zakonsko podlago za vodenje teh pravnih postopkov treba razveljaviti, bi bile te posledice težko popravljive.¹² Z vidika zahteve po racionalnem in ekonomičnem vodenju sodnih postopkov, ki je prav tako v funkciji zagotavljanja učinkovitosti pravice do sodnega varstva, tako nekdanjih imetnikov kot drugih, ki potrebujejo sodno varstvo, ni sprejemljivo, da bi se vodilo predvideno veliko

⁹ Glej 11., 13., 14. in 18. člen, prvi in drugi odstavek 22. člena ter drugi in peti odstavek 43. člena ZPSVIKOB.

¹⁰ Ta določba (ki jo Ustavno sodišče tu povzema poenostavljeno) določa, da se vstop v virtualno podatkovno sobo omogoči nekdanjim imetnikom ter njihovim pooblaščenecem z ustreznimi kvalifikacijami, osebam, ki jim to dovoli sodišče, sodišču, ki odloča v postopkih po ZPSVIKOB, predlagatelju in državi.

¹¹ Člen 9 ZPSVIKOB.

¹² Primerjaj s sklepom št. U-I-313/13 z dne 6. 2. 2014 (Uradni list RS, št. 11/14), s katerim je Ustavno sodišče začasno zadržalo izvrševanje določb Zakona o davku na nepremičnine (Uradni list RS, št. 101/13 – ZDavNep), ki so davčnim organom nalagale izdajo odločb o odmeri davka na nepremičnine. V 7. točki obrazložitve navedenega sklepa je Ustavno sodišče zapisalo: »Po drugi strani pa bi že sama izdaja odločb velikemu številu davčnih zavezancev in pričakovano večje število pritožbenih postopkov, pogojenih tudi z odsotnostjo odločbe Ustavnega sodišča, državi in davčnim zavezancem povzročili precejšnje finančno in organizacijsko breme. Če bi se izkazalo, da je izpodbijana ureditev protiuustavna, bi bile te škodljive posledice težko popravljive«.

število sodnih postopkov na morebitni protiuustavni podlagi, tj. na podlagi izpodbijanega ZPSVIKOB. Prišlo bi do nepovratne izgube časa in sredstev strank ter virov, ki jih za delovanje sodnega sistema namenja država.

28. Težko popravljive ali nepopravljive škodljive posledice izvrševanja morebiti protiuustavnega ZPSVIKOB iz prejšnjih dveh točk obrazložitve so neposredno povezane s ključnimi določbami navedenega zakona, ki urejajo posebne postopke, s katerimi se nekdanjim imetnikom omogoča sodno varstvo, oziroma dostop do dokumentov in podatkov, ki so tvorili podlage za izrek izrednega ukrepa prenehanja kvalificiranih obveznosti banke. Poleg tega bi nadaljnje izvrševanje ZPSVIKOB povzročalo težko popravljive škodljive posledice tudi na drugih področjih. Na primer, 41. člen ZPSVIKOB¹³ predvideva z vidika porabe institucionalnih virov predlagateljice zelo zahtevno dolžnost nadzora zaradi preprečevanja zlorab podatkov iz virtualnih podatkovnih sob. V primeru razveljavitve 41. člena ZPSVIKOB bi bile te posledice težko popravljive.

29. Glede pavšalnega nadomestila (glej 5. do 7. člen ZPSVIKOB) je moč ugotoviti, da je ta institut neločljivo vpet v ureditev odškodninskega varstva, saj je pavšalno nadomestilo pogojeno z odpovedjo odškodninskemu tožbenemu zahtevku. Zato mora – glede zadržanja izvrševanja – deliti usodo drugih delov zakona. Ni mogoče namreč spregledati, da zadržanje izvrševanja določb o odškodninskih postopkih po 25. in 38. členu ZPSVIKOB odlaga možnost odškodninskega varstva. To bi lahko na upravičence do pavšalnega nadomestila vplivalo na način, da bi se prav zato odpovedali tožbenemu zahtevku.¹⁴ Te posledice vplivanja na svobodno voljo upravičencev do pavšalnega nadomestila bi bile težko popravljive.

30. Poleg tega bi izvrševanje domnevno protiuustavnih določb ZPSVIKOB o pavšalnem nadomestilu, upošteva je zakonsko zapovedane roke, pomenilo, da bi bila nadomestila izplačana iz sredstev predlagatelja pred odločitvijo Ustavnega sodišča o ustavnosti ZPSVIKOB.¹⁵ Pravnomočne odločbe Banke Slovenije in na njihovi podlagi izplačani zneski bi imeli za upravičence pomen pridobljenih pravic, saj bi bila izplačila pavšalnega nadomestila na podlagi pravnomočnih upravnih odločb izvršena v obdobju veljavnosti izpodbijanih določb

¹³ Predlagateljica opravlja nadzor nad tem, da se dokumenti in podatki iz virtualne podatkovne sobe, ki so označeni kot zaupni ali poslovna skrivnost, lahko uporabijo izključno za namen teka postopka po ZPSVIKOB, in nad tem, da osebe, ki imajo v skladu z ZPSVIKOB dostop do dokumentov ali podatkov, dokumente ali podatke, ki so označeni kot zaupni ali kot poslovna skrivnost, varujejo kot take.

¹⁴ Četrty odstavek 6. člena ZPSVIKOB določa: »Banka Slovenije vlagatelju izplača pavšalno nadomestilo, če se vlagatelj odpove tožbenemu zahtevku. Pavšalno nadomestilo izplača v 15 dneh od prejema odpovedi tožbenemu zahtevku«. Prvi in drugi odstavek 7. člena ZPSVIKOB določata: »Višina pavšalnega nadomestila znaša 80 % vrednosti, ki jo je vlagatelj vplačal ob nakupu kvalificirane obveznosti iz 2. in 3. točke šestega odstavka 261.a člena ZBan-1. Znesek izplačila vlagatelju ne sme presegati 20.000 eurov za posamezni red«. Peti in šesti odstavek 6. člena ZPSVIKOB določata: »Z izplačilom zneska iz 7. člena tega zakona vlagatelju preneha status nekdanjega imetnika po tem zakonu in ugasne pravica uveljavljanja katerih koli zahtevkov tako iz naslova prenehanja kvalificiranih obveznosti banke na podlagi odločbe Banke Slovenije kot iz naslova ničnosti pravnega posla, na podlagi katerega je pridobil kvalificirane obveznosti banke zaradi kršitve pojasnilne dolžnosti ali na podlagi drugih naslovov. Z izplačilom pavšalnega nadomestila vlagatelj izgubi pravico do odškodnine na podlagi 350.a člena ZBan-1«.

¹⁵ Iz prvih štirih odstavkov 6. člena ZPSVIKOB izhaja, da: (a) predlagateljica v dveh mesecih od prejema popolnega zahtevka izda odločbo o izplačilu pavšalnega nadomestila, zoper katero ni pritožbe in ni dopusten upravni spor; (b) vlagatelj se lahko odpove tožbenemu zahtevku iz ZPSVIKOB v 15 dneh od vročitve odločbe; (c) če se odpove tožbenemu zahtevku, mu predlagateljica v 15 dneh od prejema odpovedi izplača pavšalno nadomestilo; (č) če se vlagatelj ne odpove tožbenemu zahtevku, lahko vloži tožbo po ZPSVIKOB v sedmih mesecih od vročitve odločbe.

ZPSVIKOB.¹⁶ Glede na ustavno opredeljene učinke razveljavitvene odločbe Ustavnega sodišča, ki učinkuje za naprej (prvi odstavek 161. člena Ustave),¹⁷ kar je podrobneje izpeljano v 44. členu ZUstS,¹⁸ teh posledic z razveljavitvijo domnevno protiuustavnih določb ZPSVIKOB ne bi bilo mogoče odpraviti. S tem se pravzaprav strinja tudi Državni zbor, čeprav to razume kot argument proti začasnemu zadržanju, pri čemer tega svojega stališča ne pojasni. Upoštevat je zato treba, da opisane posledice, ki bi nastale v primeru izvrševanja morebiti protiuustavnih določb ZPSVIKOB o pavšalnem nadomestilu, ustrezajo kriteriju težko popravljivih posledic iz prvega odstavka 39. člena ZUstS. Na drugi strani takih razsežnosti nima zadržanje izvrševanja teh določb, ki za upravičence do pavšalnega nadomestila (v primeru poznejše ugotovitve skladnosti izpodbijanih določb z Ustavo) pomeni le začasni odlog prejema denarne dajatve, ki sega izven okvirov splošnega sistema odškodninske odgovornosti predlagatelja do nekdanjih imetnikov iz 350.a člena ZBan-1 in ZPSVIKOB.

31. Ustavno sodišče glede na vse navedeno ocenjuje, da so določbe ZPSVIKOB tako tesno medsebojno povezane, da je treba zadržati izvrševanje celega zakona. Škodljive posledice izvrševanja morebiti protiuustavnih določb iz 26. do 30. točke obrazložitve tega sklepa namreč pretehtajo nad škodljivimi posledicami njihovega začasnega neizvrševanja.

32. Glede škodljivih posledic, ki bi nastale, če se izpodbijane določbe ne bi izvrševale, pa bi se v ustavnosodni presoji izkazalo, da niso v neskladju z Ustavo, je treba imeti pred očmi tudi, da bi zadržanje izvrševanja ZPSVIKOB povzročilo nadaljnji zastoj v procesu uveljavljanja pravnega varstva zoper izredne ukrepe Banke Slovenije po ZBan-1 v letih 2013 in 2014. ZPSVIKOB je namreč odziv zakonodajalca na ugotovljeno protiuustavno pravno praznino »zaradi odsotnosti posebnih procesnih pravil za odškodninske spore imetnikov izbrisanih ali konvertiranih kvalificiranih pravic proti Banki Slovenije« iz odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-295/13.¹⁹ Rok za odpravo te protiuustavnosti je potekel 15. 5. 2017. ZPSVIKOB je bil uveljavljen šele 19. 12. 2019, torej več kot dve leti in pol po poteku roka iz odločbe št. U-I-295/13, ki ga je Ustavno sodišče postavilo zakonodajalcu za to, da poskrbi za »ureditev, ki bo omogočala ustavnoskladno uveljavitev pravice do sodnega varstva za vse morebitne že vložene in

¹⁶ Predlagateljica se proti učinku 44. člena ZUstS ne bi mogla zavarovati z vložitvijo ustavne pritožbe proti pravnomočni odločbi o izplačilu pavšalnega nadomestila (glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-252/96 z dne 30. 9. 1999, Uradni list RS, št. 86/99, in OdlUS VIII, 293, 6. točka obrazložitve, iz katere izhaja, da učinkuje razveljavitev zakona na vse tiste že pravnomočne posamične akte, zoper katere je bila na Ustavno sodišče pravočasno vložena ustavna pritožba in o njej do začetka učinkovanja razveljavitve še ni bilo odločeno), saj oblastni organ nima aktivne legitimacije za vložitev ustavne pritožbe, niti tedaj, ko izpodbija sodno odločbo, izdano v upravnem sporu, v katerem je bil stranka (primerjaj s sklepom Ustavnega sodišča št. Up-987/16 z dne 10. 4. 2017, Uradni list RS, št. 20/17), kaj šele v primeru, ko bi z ustavno pritožbo izpodbijal lastno upravno odločbo.

¹⁷ Po tej ustavni določbi Ustavno sodišče protiuustavnega zakona ne more odpraviti, lahko ga le razveljavi.

¹⁸ Zakon ali del zakona, ki ga je Ustavno sodišče razveljavilo, se ne uporablja za razmerja, nastala pred dnem, ko je razveljavitev začela učinkovati, če do tega dne o njih ni bilo pravnomočno odločeno.

¹⁹ Glej 130. točko obrazložitve navedene odločbe. Ustavno sodišče je s to odločbo (v upoštevnem delu) odločilo: (1) 350.a člen ZBan-1 je bil v neskladju z Ustavo; (2) 265. člen Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16 – ZRPPB) je v neskladju z Ustavo; (3) Državni zbor mora odpraviti protiuustavnost iz prejšnje točke izreka te odločbe v šestih mesecih po njeni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije; (4) do odprave protiuustavnosti iz 2. točke izreka te odločbe se postopki na podlagi prvega odstavka 350.a člena ZBan-1 prekinajo; (5) zastaranje odškodninskih terjatev iz prvega odstavka 350.a člena ZBan-1 začne teči šest mesecev po uveljavitvi zakona, s katerim se Državni zbor odzove na protiuustavnost, ugotovljeno z 2. točko izreka te odločbe.

bodoče odškodninske tožbe v zvezi z izbrisi kvalificiranih pravic na podlagi ZBan-1«. Zato ni mogoče spregledati opozoril Državnega zbora in Vlade, da lahko predlagano zadržanje izvrševanja ZPSVIKOB ogroža zagotovitev učinkovitega sodnega varstva pravic nekdanjih imetnikov v razumnem roku (prvi odstavek 23. člena Ustave).

33. Vendar ni mogoče spregledati, da bi izvrševanje morebiti protiustavnega zakona, s katerim se je zakonodajalec odzval na odločbo Ustavnega sodišča, lahko povzročilo še bolj protiustavno stanje, kot je samo dejstvo, da je bil zakonodajalec že nekaj časa v nedopustni zamudi z odzivom na navedeno odločbo Ustavnega sodišča. Poleg tega učinek zavrnitve predloga za zadržanje izvrševanja sam zase ne bi jamčil tekočega in nemotenega odvijanja odškodninskih pravic iz ZPSVIKOB nekdanjih imetnikov proti predlagateljici. Razumno je pričakovanje, da bi stranke v teh pravnih pozivih sodišče, naj vložijo zahtevo za oceno ustavnosti ZPSVIKOB. Zelo verjetno bi torej potreba po razrešitvi različnih spornih vprašanj, kot jih načena tudi predlagateljica v zahtevi za oceno ustavnosti izpodbijanih določb, povzročila najmanj enake zastoje v sodnih postopkih, kot jih lahko povzroči začasno zadržanje njihovega izvrševanja. To spodkoplje pomen učinka zadržanja izvrševanja kot vzroka za zastoj v postopkih odškodninskega varstva (s konstrukcijo prepričljive hipotetične vzročne zveze). Nadaljnje izvrševanje morebiti protiustavnih določb ZPSVIKOB, ki naj omogočijo uresničevanje pravice do sodnega varstva, zato samo zase ne more prispevati k učinkovitosti uresničevanja te pravice. Prav nasprotno. Dopusnitev izvrševanja izpodbijanega zakona (in s tem vodenja odškodninskih pravic na potencialno protiustavni podlagi) se kaže zaradi nevarnosti nastanka težko popravljivih škodljivih posledic kot preveč tvegana.

34. Zato je Ustavno sodišče sklenilo do končne odločitve zadržati izvrševanje ZPSVIKOB (1. točka izreka).²⁰

35. Z odločitvijo o načinu izvršitve zadržanja izvrševanja ZPSVIKOB na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZUstS je Ustavno sodišče odredilo, da se do njegove končne odločitve sodni postopki iz 25. in 45. člena ZPSVIKOB prekinijo (prva alineja 2. točke izreka).²¹ Glede na 8. člen ZPSVIKOB torej v teh postopkih nastanejo pravne posledice prekinitve pravnega postopka iz 207. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 in 10/17 – ZPP). Pravdni postopki, ki so na dan začetka učinkovanja tega sklepa že začeti, se *ex lege* štejejo za prekinjene. Pravdni postopki, ki bodo začeti po dnevu učinkovanja tega sklepa, se *ex lege* štejejo za prekinjene takoj po vložitvi tožbe (po preteku »juridične sekunde«).

36. Ustavno sodišče je kot način izvršitve zadržanja izvrševanja ZPSVIKOB določilo tudi, da do njegove končne odločitve ne teče zastaranje odškodninskih terjatev iz prvega odstavka 350.a člena ZBan-1 (druga alineja 2. točke izreka). Ta odločitev dopolnjuje način izvršitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-295/13, po katerem zastaranje terjatev nekdanjih imetnikov začne teči 19. 6. 2020. Narekuje jo potreba, da se prihodnjim odškodninskim tožnikom omogoči, da lahko počakajo s pripravo in vlaganjem odškodninskih tožb, dokler

²⁰ Ustavno sodišče posebej opozarja, da zadržanje (tudi) četrtega odstavka 6. člena ZPSVIKOB pomeni, da predlagateljica ne sme izplačevati pavšalnih nadomestil tudi, če so se do začetka učinkovanja zadržanja stekli vsi zakonski pogoji za ta izplačila (in so pavšalna nadomestila že zapadla). Prepoved izplačil tako pomeni tudi, da predlagateljica ne more biti v dolžniški zamudi, odločbe o pavšalnih nadomestilih pa kljub njihovi morebitni zapadlosti niso izvršljive.

²¹ Postopki, ki so že bili začeti pred uveljavitvijo ZPSVIKOB (torej odškodninski postopki po 350.a členu ZBan-1), so že bili prekinjeni na podlagi 4. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-295/13, vendar so se nadaljevali z 19. 12. 2019. To so postopki iz 45. člena ZPSVIKOB. Ustavno sodišče je torej odredilo njihovo ponovno prekinitev.

ne preneha pravna negotovost o ustavnosti ZPSVIKOB.²² Poleg tega je Ustavno sodišče zavarovalo pravico do sodnega varstva vlagateljev zahtevka za izplačilo pavšalnega nadomestila, ki so do trenutka učinkovanja tega sklepa že prejeli odločbo o pavšalnem nadomestilu iz prvega odstavka 6. člena ZPSVIKOB²³ (tretja alineja 2. točke izreka). Ta pravica bi bila lahko izvotljena, če bi jim med odločanjem Ustavnega sodišča o ustavnosti ZPSVIKOB potekel rok za vložitev tožbe iz 25. člena ZPSVIKOB.

37. Upoštevati je treba tudi, da so bile nekatere določbe ZPSVIKOB očitno ob začetku učinkovanja tega sklepa (glej drugi stavek petega odstavka 39. člena ZUstS) glede na potek zakonskih rokov že izvršene, ali avtomatično s potekom časa ali pa z dejanji naslovnikov zakona. Izvrševanja nekaterih izmed navedenih določb zato že smiselno ni več mogoče zadržati, ker njihovih pravnih posledic več ni mogoče »vrniti v prejšnje stanje«. Odločitev o zadržanju izvrševanja ZPSVIKOB je zato treba razumeti tako, da se ne nanaša na 48. in 49. člen ZPSVIKOB. Prav tako se odločitev o zadržanju izvrševanja ZPSVIKOB po naravi stvari ne more nanašati na sodne postopke, ki po vsebini niso predmet urejanja tega zakona, čeprav jih zakon omeni (glej drugi in tretji odstavek 3. člena ZPSVIKOB ter peti v zvezi s prvim odstavkom 45. člena ZPSVIKOB). Nekatere izmed že izvršenih določb pa so take, da je mogoče začasno zadržati oziroma modificirati njihove sicer že nastale pravne posledice, ki so trajne narave. To so določbe, ki urejajo dolžnost javne objave določenih podatkov ali izročitev podatkov enega subjekta drugemu.²⁴ Ustavno sodišče je moralo, kot način izvršitve zadržanja izvrševanja ZPSVIKOB, da bi v celoti doseglo njegov namen, določiti posebno ureditev glede navedenih določb (četrta do deveta alineja 2. točke izreka). Posebna ureditev je potrebna zaradi varstva pravic iz prvih odstavkov 38. in 74. člena Ustave (osebni podatki in poslovna skrivnost), pa tudi zaradi preprečitve vseh ravnanj z zbranimi podatki in dokumenti, če za njih ni (nezadržane) zakonite podlage.²⁵

38. Ustavno sodišče se je odločilo, da bo zadevo obravnavalo absolutno prednostno.

C.

39. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi prvega in tretjega odstavka 39. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega in petega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik dr. Rajko Knez ter sodnici in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Sodnik dr. Rok Čeferin je bil pri odločanju v tej zadevi izločen. Ustavno sodišče je sklep sprejelo soglasno.

Dr. Rajko Knez
predsednik

²² Primerjaj s 132. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-295/13.

²³ Zanje je rok za vložitev tožbe po 25. členu ZPSVIKOB (namesto prejema pavšalnega nadomestila) že začel teči.

²⁴ Glej prvi odstavek 43. člena v zvezi z 10. členom, tretji odstavek 43. člena v zvezi s prvim odstavkom 22. člena, četrty odstavek 43. člena v zvezi s tretjim odstavkom 22. člena, drugi odstavek 46. člena, 47. člen ZPSVIKOB (v zvezi s prvim odstavkom 20. člena ter prvim do četrtem odstavkom 21. člena ZPSVIKOB). Ustavno sodišče sem v temelju uvršča tudi deseti odstavek 25. člena ZPSVIKOB, kljub temu, da ne razpolaga z zanesljivimi podatki, ali je že prišlo do kakšnih javnih objav po tej določbi.

²⁵ Podlaga za ravnanje z zbranimi podatki in dokumenti, ki ima moč zakona, je tudi način izvršitve iz šeste do devete alineje 2. točke izreka tega sklepa (kolikor dovoljuje nadaljnjo hrambo pri prejemnikih teh podatkov in dokumentov).

OBČINE

KOČEVJE

529. Odlok o ustanovitvi Skupne občinske uprave občin Kočevje, Kostel in Osilnica

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 32/15), 16. člena Statuta Občine Kostel (Uradno glasilo Občine Kostel, št. 08/15 – UPB-2), 15. člena Statuta Občine Osilnica (Uradni list RS, št. 3/08, 5/08 – pop., 75/17 in 52/18), so Občinski svet Občine Kočevje na 10. redni seji dne 27. februarja 2020, Občinski svet Občine Kostel na 11. redni seji dne 26. februarja 2020, Občinski svet Občine Osilnica na 2. dopisni seji dne 11. marca 2020 v skladu z 49.a členom Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1 in 30/18) sprejeli

ODLOK

o ustanovitvi Skupne občinske uprave občin Kočevje, Kostel in Osilnica

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) S tem odlokom se ustanovi organ skupne občinske uprave (v nadaljevanju: skupna uprava), določi njegovo ime in sedež, delovna področja, notranja organizacija, vodenje ter zagotavljanje sredstev in drugih pogojev za njegovo delo.

(2) S tem odlokom so določene pravice in obveznosti občin ustanoviteljic in njihovih organov v razmerju do skupne uprave in v medsebojnih razmerjih.

(3) V tem odloku uporabljeni izrazi, ki se nanašajo na osebe in so zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženski in moški spol.

2. člen

(1) Občina Kočevje, Kostel in Osilnica (v nadaljevanju: občine ustanoviteljice) ustanovijo skupno občinsko upravo z imenom "Skupna občinska uprava občin Kočevje, Kostel in Osilnica", za skupno opravljanje nalog občinske uprave na področju:

- občinskega inšpekcijskega nadzorstva;
- občinskega redarstva;
- pravne službe;
- občinskega odvetništva;
- notranje revizije;
- urejanja prostora;
- civilne zaščite;
- proračunsko računovodstvo;
- urejanja prometa.

(2) V pravnem prometu skupna občinska uprava občin Kočevje, Kostel in Osilnica uporablja tudi kratico SOU občin Kočevje, Kostel in Osilnica.

3. člen

(1) Skupna uprava bo pričela z delom 1. aprila 2020.

(2) Sedež skupne uprave je v Občini Kočevje, na naslovu Ljubljanska cesta 26, 1330 Kočevje.

(3) Skupna uprava uporablja žig okrogle oblike, premera 35 mm. Na zgornji strani je napis "Skupna občinska uprava", na spodnji strani napis "občin Kočevje, Kostel in Osilnica", na sredini pa napis "SOU".

4. člen

(1) Ustanoviteljske pravice v imenu občin ustanoviteljic izvršujejo njihovi vsakokratni župani, razen sprejema spre-

memb in dopolnitev tega odloka ter zagotavljanja proračunskih sredstev za delovanje skupne uprave v svojih proračunih, za kar so pristojni občinski sveti.

(2) Župani imenujejo in razrešujejo vodjo skupne uprave, sprejmejo kadrovski načrt, letni program dela in finančni načrt, nadzorujejo delo ter dajejo skupne usmeritve glede splošnih vprašanj organiziranja in delovanja skupne uprave.

(3) Župani se sestajajo na sejah, ki jih skliče župan sedežne občine, mora pa jo sklicati na pobudo župana katerekoli občine ustanoviteljice.

II. NALOGE IN ORGANIZACIJA DELA

5. člen

(1) Skupna uprava opravlja upravne, strokovne, pospeševalne in razvojne naloge občinskih uprav občin ustanoviteljic in naloge v zvezi z zagotavljanjem javnih služb iz pristojnosti občin ustanoviteljic, ki jih občine ustanoviteljice s svojimi akti prenesejo na skupno upravo.

(2) Svoje naloge opravlja skupna uprava v skladu z zakoni, podzakonskimi predpisi in predpisi občin ustanoviteljic.

(3) Vrsta in obseg nalog ter višina potrebnih sredstev je za posamezno občino ustanoviteljico določena s kadrovskim načrtom, letnim programom dela in finančnim načrtom, ki mu je dodana priloga z delitvijo stroškov po posameznih področjih oziroma nalogah in posameznih občinah.

(4) V primeru priprav in izdelav strokovnih podlag, druge potrebne dokumentacije oziroma ostalih stroškov projektov, ki nastanejo pri posameznem področju oziroma nalogi, stroške zagotavlja občina naročnica.

6. člen

(1) Skupna uprava je sestavljena iz naslednjih notranjih organizacijskih enot:

- Medobčinski inšpektorat;
- Medobčinsko redarstvo;
- Pravna služba;
- Občinsko odvetništvo;
- Notranja revizija;
- Urejanje prostora;
- Civilna zaščita;
- Proračunsko računovodstvo;
- Urejanje prometa.

(2) Za vodenje posamezne notranje organizacijske enote se lahko imenuje vodja.

7. člen

(Medobčinski inšpektorat)

(1) Medobčinski inšpektorat je medobčinski inšpekcijski in prekrškovni organ občin ustanoviteljic, ki so vključene v skupno upravo za izvajanje nalog medobčinskega inšpekcijskega nadzorstva.

(2) Naloge medobčinskega inšpektorata se izvajajo na področju občinskih cest, kanalizacije, plakatiranja, vključevanja v redni odvoz in ravnanje s komunalnimi odpadki, oskrbi s pitno vodo, odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda, urejanju pokopališč, pokopališki in grobni dejavnosti, nad gradnjami, za katere po gradbeni zakonodaji ni predpisano gradbeno dovoljenje, ter na podlagi drugih državnih in občinskih predpisov, ki pooblaščajo občinsko inšpekcijo za inšpekcijski nadzor.

(3) Medobčinski inšpekcijski nadzor izvajajo medobčinski inšpektorji kot uradne osebe s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

(4) Medobčinski inšpektorji vodijo prekrškovni postopek in odločajo o prekrških iz občinske pristojnosti, določenih z državnimi in občinskimi predpisi posamezne občine ustanoviteljice.

(5) Plačane globe za prekrške, ki jih izreče medobčinski inšpektor, so prihodek proračuna občine, na območju katere je bil prekršek storjen oziroma katere predpis je bil kršen.

(6) Vrsta in obseg nalog, ki jih medobčinski inšpektorat izvaja za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

8. člen

(Medobčinsko redarstvo)

(1) Medobčinsko redarstvo deluje kot medobčinsko redarstvo in je prekrškovni organ za občine ustanoviteljice, ki so vključene v skupno upravo za izvajanje nalog občinskega redarstva.

(2) Naloge medobčinskega redarstva določajo zakoni s področja občinskega redarstva, prekrškovne zakonodaje, zakonodaje s področja skrbi za javno varnost in javni red, zakonodaje o cestah in o pravilih cestnega prometa, zapuščenih vozil, zakonodaje o zaščiti živali ter drugih predpisov iz pristojnosti občinskega redarstva ter na podlagi teh zakonov izdani podzakonski akti in občinski predpisi.

(3) Medobčinski redarji so pooblaščenec uradne osebe.

(4) Plačane globe za prekrške, ki jih izrečejo medobčinski redarji, so prihodek proračuna občine, na območju katere je bil prekršek storjen oziroma katere predpis je bil kršen.

(5) Vrsta in obseg nalog, ki jih medobčinsko redarstvo izvaja za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

9. člen

(Pravna služba)

(1) Naloge pravne službe so:

- priprava in vodenje postopkov javnih naročil na vseh področjih iz pristojnosti lokalne samouprave,
- priprava in vodenje postopkov podelitve koncesij na vseh področjih iz pristojnosti lokalne samouprave,
- priprava in pomoč pri pripravi osnutkov predpisov in drugih najzahtevnejših gradiv,
- varstvo osebnih podatkov,
- dostop do informacij javnega značaja,
- vodenje postopkov ravnanja s stvarnim premoženjem,
- priprava gradiva in sodelovanje na sejah občinskih svetov, odborov in komisij,
- vlaganje e-zemljiškoknjižnih predlogov,
- opravljanje nalog z delovnih področij, ki so v pristojnosti lokalne samouprave,
- druge naloge s pravnega področja v skladu z veljavnimi predpisi.

(2) Vrsta in obseg nalog, ki jih pravna služba izvaja za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

10. člen

(Občinsko odvetništvo)

(1) Občinsko odvetništvo deluje kot medobčinsko odvetništvo (v nadaljevanju: medobčinsko odvetništvo) in pred sodišči ter drugimi državnimi organi zastopa občine ustanoviteljice za opravljanje nalog medobčinskega odvetništva. Po pooblastilu lahko medobčinsko odvetništvo zastopa tudi druge pravne osebe, ki jih je ustanovila občina ustanoviteljica.

(2) Medobčinsko odvetništvo opravlja strokovne naloge na področju varstva premoženjskih in drugih pravic in interesov občin prek pravnega zastopanja pred sodišči in upravnimi organi v Republiki Sloveniji ter opravlja naloge pravnega svetovanja in druge naloge v skladu z veljavnimi predpisi.

(3) Naloge medobčinskega odvetništva so:

- vodenje vseh postopkov občine, ki tečejo pred sodnimi organi (priprava tožb, odgovorov na tožbo, pritožb, zahtev za varstvo zakonitosti, vlog, vlaganje predlogov za izvršbo, prijave terjatev v stečajni postopek, postopek prisilne poravnave, likvidacije, zapuščinski postopek itd.),
- zastopanje občine pred sodnimi organi na vseh stopnjah in v mediacijskih postopkih,

– izvajanje pravnomočno končanih sodnih in upravnih postopkov,

- zastopanje občine pred upravnimi organi,
- sodelovanje pri sporazumnem reševanju nesoglasij ter reševanju sporov vezanih na pogodbeno določila,
- sodelovanje v postopkih doseganja sporazumov s stranikami o odškodninah in nadomestilih,
- vlaganje zemljiškoknjižnih predlogov oziroma izvajanje nalog, ki jih za občine oziroma občinske odvetnike določa zakon, ki ureja zemljiško knjigo,
- pravno svetovanje znotraj skupne uprave in po potrebi drugim organom občin ustanoviteljic,
- druge naloge podobne zahetvnosti v skladu z veljavnimi predpisi.

(4) Glede položaja in statusa medobčinskega odvetništva v sodnih, upravnih in drugih postopkih se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja državno odvetništvo.

(5) Občinski odvetnik se v sodnih, upravnih in drugih postopkih identificira s pisnim pooblastilom župana občine katere pristojnost spada posamezni primer in v katerem je določen obseg pooblastila.

(6) Vrsta in obseg nalog, ki jih občinsko odvetništvo izvaja za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

11. člen

(Notranja revizija)

(1) Notranja revizija deluje kot skupna notranja revizijska služba (v nadaljevanju: skupna notranja revizijska služba) za občine ustanoviteljice za izvajanje nalog notranjega revidiranja občin, ožjih delov občin, javnih zavodov in izvajalcev javnih služb ter drugih pravnih oseb, ki so proračunski uporabniki.

(2) Notranja revizijska služba deluje samostojno in neodvisno ter je neposredno podrejena županom občin, ki so pristopile k notranji reviziji oziroma predstojnikom posrednih proračunskih uporabnikov iz prejšnjega odstavka, katerim tudi neposredno poroča.

(3) Naloge notranje revizije so:

- priprava dolgoročnega in letnega načrta dela,
- izvajanje rednih in izrednih revizij,
- svetovanje,
- izdelava letnih poročil o delovanju službe,
- sodelovanje z zunanjimi revizorji,
- druge naloge v zvezi z notranjim revidiranjem v skladu z veljavnimi predpisi.

(4) Župani občin, ki so pristopile k skupni notranji revizijski službi, izdajo pravilnik o delovanju skupne notranje revizijske službe. Predstojniki posrednih proračunskih uporabnikov notranje revidiranje poverijo skupni notranji revizijski službi na podlagi posebnega dogovora, ki ga sklenejo župan občine ustanoviteljice posameznega posrednega proračunskega uporabnika, vodja skupne uprave in predstojnik posrednega proračunskega uporabnika. Dogovor vključuje tudi soglasje predstojnika posrednega proračunskega uporabnika k pravilniku o delovanju skupne notranje revizijske službe.

(5) Vrsta in obseg nalog, ki jih skupna notranja revizijska služba izvaja za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka in v skladu z dolgoročnim in letnim načrtom dela skupne notranje revizijske službe.

12. člen

(Urejanje prostora)

(1) Naloge urejanja prostora so:

- priprava in vodenje postopkov za pripravo občinskih prostorskih aktov ter njihovih sprememb in dopolnitev,
- sodelovanje pri pripravi regionalnih prostorskih planov,
- sodelovanje pri pripravi prostorskih aktov države,
- podaja mnenja glede skladnosti dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja z občinskimi prostorskimi akti,

- vodenje postopkov lokacijske preveritve,
- naloge občinskega urbanista,
- izvajanje nalog, povezanih z delovanjem prostorskega informacijskega sistema,
- izvajanje prostorskih ukrepov in nalog zemljiške politike na lokalni ravni,
- priprava načrtov preskrbe in upravljanja z zemljišči,
- priprava mnenj, ki se posredujejo pripravljavcem sorodnega predpisa glede vpliva sorodnega predpisa, z uveljavitvijo katerega se bodo na določenem območju spremenile ali dopolnile določbe in vsebine tam veljavnega prostorskega izvedbenega akta ali bo sorodni predpis neposredno vplival na njegovo izvedljivost,
- izdaja soglasij za spreminjanje meje parcele na podlagi zahteve lastnika nepremičnine ali geodetskega podjetja,
- sodelovanje v postopkih legalizacije objektov,
- priprava poročila o prostorskem razvoju na območju občin,
- izvedba upravnih komasacij,
- priprava aktov o urejanju podobe naselij in krajine,
- priprava manj zahtevnih strokovnih podlag za prostorske akte,
- strokovna pomoč pravnim in fizičnim osebam pri urejanju prostora,
- informacije iz uradnih evidenc,
- naloge v zvezi z usklajevanjem aktov,
- druge naloge s področja urejanja prostora v skladu z veljavnimi predpisi.

(2) Vrsta in obseg nalog, ki se v okviru urejanja prostora izvajajo za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

13. člen

(Civilna zaščita)

(1) Naloge civilne zaščite so:

- urejanje sistema zaščite, reševanja in pomoči v občini v skladu z zakonodajo,
- zagotavljanje elektronskih komunikacij za potrebe zaščite, reševanja in pomoči v skladu z enotnim informacijsko komunikacijskim sistemom,
- načrtovanje in izvajanje zaščitnih ukrepov,
- izdelava ocen ogroženosti ter načrtov zaščite in reševanja,
- organiziranje, razvijanje ter vodenje osebne in vzajemne zaščite,
- organiziranje zaščite, reševanja in pomoči na območju občine,
- določanje in organiziranje enot in služb Civilne zaščite ter drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč v občini,
- določanje in izvajanje programov usposabljanja občinskega pomena,
- usklajevanje načrtov in drugih priprav za zaščito, reševanje in pomoč s sosednjimi občinami in državo,
- določanje organizacij, ki so posebnega pomena za zaščito, reševanje in pomoč v občini,
- mednarodno sodelovanje na področju zaščite, reševanja in pomoči v skladu z zakonodajo,
- druge naloge s področja civilne zaščite v skladu z veljavnimi predpisi.

(2) Vrsta in obseg, ki jih civilna zaščita izvaja za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

14. člen

(Proračunsko računovodstvo)

(1) Naloge proračunskega računovodstva so:

- sodelovanje in svetovanje pri pripravi predloga proračuna in realizaciji proračuna ter opravljanje nalog s finančnega področja proračunskega uporabnika,

- izvajanje nalog v zvezi s pripravo proračuna in spremljanje porabe proračunskih sredstev,
- pripravljane pisnih pojasnil povezanih z delovanjem proračunskega uporabnika upošteva vse ustrezne predpise,
- pripravljane predlogov potrebnih prerazporeditev med proračunskimi postavkami in znotraj njih ter pisno utemeljevanje,
- sodelovanje oziroma priprava polletnih in letnih poročil,
- sodelovanje z nadzornimi institucijami,
- druge naloge s področja proračunskega računovodstva v skladu z veljavnimi predpisi.

(2) Vrsta in obseg, ki jih proračunsko računovodstvo izvaja za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

15. člen

(Urejanje prometa)

(1) Naloge urejanja prometa določajo zakoni, podzakonski predpisi ter na njihovi podlagi izdani občinski predpisi s področja javnih cest, cestnih priključkih na javne ceste ter prometne signalizacije in prometne opreme na cestah.

(2) Naloge urejanja prometa so:

- določitev uporabe ceste ali dela ceste za določene vrste vozil oziroma uporabnikov in mej naselij,
- določitev prednostnih smeri in sistem ter način vodenja prometa,
- določitev omejitev uporabe ceste ali dela ceste glede na vrsto prometa in hitrosti vozil,
- ureditev kolesarskega prometa in določitev lokalnih kolesarskih povezav,
- ureditev parkiranja in ustavljanja vozil,
- določitev območij za pešce in prehodov za pešce,
- določitev drugih prepovedi, obveznosti ali omejitev udeležencem prometa,
- načrtovanje cestnih priključkov na občinske ceste,
- načrtovanje in urejanje prometne signalizacije in prometne opreme na občinskih cestah,
- strokovne in operativne naloge za potrebe Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,
- priprava aktov prometne ureditve,
- druge naloge s področja urejanja prometa v skladu z veljavnimi predpisi.

(3) Vrsta in obseg nalog, ki se v okviru urejanja prometa izvajajo za posamezno občino ustanoviteljico, se določi z akti iz tretjega odstavka 5. člena tega odloka.

III. NAČIN DELA, POOBLASTILA IN ODGOVORNOSTI

16. člen

(1) Pri odločanju v upravnih zadevah iz občinske pristojnosti nastopa skupna uprava kot organ tiste občine ustanoviteljice, v katere krajevno pristojnost zadeva spada.

(2) Upravni akti, ki jih izdajajo pooblaščenec osebe skupne uprave, imajo v glavi naziv skupne uprave, izdajajo pa se v imenu krajevno pristojne občine ustanoviteljice.

(3) Skupna uprava mora pri izvrševanju svojih nalog ravnati po usmeritvah župana in nalogah direktorja občinske uprave občine ustanoviteljice, v katere krajevno pristojnost zadeva spada oziroma za katero izvršuje nalogo, glede splošnih vprašanj organiziranja in delovanja skupne uprave pa po skupnih usmeritvah vseh županov občin ustanoviteljic.

(4) O izločitvi zaposlenega v skupni upravi odloča vodja skupne uprave, o izločitvi vodje skupne uprave pa odloča direktor občinske uprave občine ustanoviteljice, v katere krajevno pristojnost zadeva spada in ki v primeru izločitve tudi odloči.

(5) Sedežna občina mora imeti sklenjeno ustrezno zavarovanje za škodo povzročeno z delom zaposlenih skupne uprave.

17. člen

(1) Skupno upravo vodi in predstavlja vodja, ki ima status uradnika na položaju, imenuje in razrešuje ga župan sedežne občine, po predhodnem soglasju vseh občin ustanoviteljic.

(2) Vodja skupne uprave mora imeti najmanj univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo s specializacijo ali magisterijem in najmanj 6 let delovnih izkušenj.

18. člen

(1) Vodja skupne uprave organizira opravljanje nalog skupne uprave ter opravlja druga dela in naloge določene z aktom o sistemizaciji skupne uprave.

(2) Vodja skupne uprave v okviru svojih pooblastil odgovarja za zakonitost in strokovnost dela skupne uprave.

(3) Vodja skupne uprave odgovarja za izvrševanje nalog, ki spadajo v krajevno pristojnost posamezne občine ustanoviteljice, županu in direktorju občinske uprave te občine, za delo skupne uprave v celoti pa skupaj vsem županom občin ustanoviteljic.

19. člen

(1) Akt o sistemizaciji delovnih mest v skupni upravi sprejme župan sedežne občine po predhodnem soglasju vseh občin ustanoviteljic.

(2) Vsi zaposleni v skupni upravi sklenejo delovno razmerje v sedežni občini. Pravice in dolžnosti delodajalca izvršuje župan sedežne občine.

20. člen

(1) Skupna uprava je del vsake od uprav občin ustanoviteljic za naloge, ki so jih prenesle na skupno upravo.

(2) Postopek javnega natečaja oziroma javnega razpisa za izbiro javnega uslužbenca v skupni upravi izvede občinska uprava sedežne občine v skladu z veljavnimi predpisi. Poročilo o izvedbi izbirnega postopka s predlogom o najprimernejšem in strokovno usposobljenem kandidatu se predloži v odločitev županu sedežne občine, ki bo izbranemu kandidatu delodajalec.

(3) O sklenitvi in prenehanju delovnih razmerij v skupni upravi odloča župan sedežne občine. Akte o sklenitvi in prenehanju delovnega razmerja sklepa župan sedežne občine.

(4) Župan sedežne občine pooblasti vodjo skupne uprave, ki mora za to izpolnjevati pogoje po Zakonu o javnih uslužbencah, za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, razen za odločanje o sklenitvi in prenehanju delovnih razmerij.

21. člen

(1) Župan sedežne občine je pristojen za:

- izvedbo letnega pogovora z vodjo skupne uprave,
- izvedbo postopka ocenjevanja vodje skupne uprave,
- izdajo in podpis sklepa o letnem dopustu vodje skupne uprave.

(2) Župan sedežne občine določi tričlansko komisijo, ki jo sestavljajo župan sedežne občine in dva župana občin ustanoviteljic ali pooblasti direktorja občinske uprave sedežne občine za izvedbo nalog iz prvega odstavka.

IV. SREDSTVA ZA DELO

22. člen

(1) Skupna uprava opravlja svoje delo v prostorih sedežne občine oziroma dislocirano na območjih in sedežih drugih občin ustanoviteljic, če tako zahteva narava dela.

(2) Za nemoteno delo skupne uprave zagotavlja storitve na področju sprejemne pisarne, finančnih in kadrovskih zadev občinska uprava sedežne občine (podporne službe).

(3) Občine ustanoviteljice zagotavljajo sredstva za pokrivanje stroškov uporabe prostorov, nabave in uporabe opreme, obratovalne stroške, stroške vzdrževanja in stroške storitev skupne občinske uprave na način, določen v 23. členu tega odloka v višini, določeni z letnim programom dela, finančnim načrtom in kadrovskim načrtom.

(4) Za naročanje opreme in storitev ter sklepanje pogodb v skladu s potrjenim letnim programom dela, finančnim načrtom in kadrovskim načrtom, se s strani županov občin ustanoviteljic, pooblasti vodjo skupne uprave.

23. člen

(1) Sredstva za delovanje skupne uprave zagotavljajo občine ustanoviteljice praviloma v razmerju števila prebivalcev posamezne občine do števila vseh prebivalcev občin ustanoviteljic.

Kadar vsebina dela to narekuje se lahko stroški delijo tudi glede na dejanski obseg dela, ki se izvaja za posamezno občino ali glede na vrednost investicije, ki se izvaja za posamezno občino ali na območju posamezne občine ali po kombinaciji teh načinov, kar mora biti opredeljeno z letnim programom dela in finančnim načrtom.

(2) Razdelitev potrebnih sredstev občine ustanoviteljice za vsako proračunsko leto posebej določijo v letnem programu dela in finančnem načrtu, ki vsebuje delitev stroškov po posameznih področjih oziroma nalogah in posameznih občinah.

(3) Letni program dela, finančni načrt in kadrovski načrt za posamezno proračunsko leto sprejmejo župani občin ustanoviteljic na predlog vodje skupne uprave.

24. člen

(1) Skupna uprava je neposredni uporabnik proračuna občine ustanoviteljice, v kateri ima sedež.

(2) Finančni in kadrovski načrt skupne uprave, ki ga na predlog vodje skupne uprave potrdijo župani občin ustanoviteljic, je vključen v posebnem delu proračuna občine ustanoviteljice, v kateri ima skupna uprava sedež.

(3) Občine ustanoviteljice zagotavljajo svoj del sredstev za skupno upravo v svojih proračunih na posebni proračunski postavki. Finančni načrt skupne uprave je del obrazložitve proračuna.

(4) Tekočo dvanajstino sredstev morajo občine ustanoviteljice nakazati do 25. dne v mesecu za tekoči mesec.

(5) Odredbodajalec za sredstva finančnega načrta skupne uprave je njen vodja skupne uprave, ki je tudi skrbnik prihodkov.

(6) Vodja skupne uprave z letnim poročilom oziroma po potrebi, poroča občinam ustanoviteljicam o realizaciji programa dela in finančnega načrta.

V. MEDSEBOJNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI OBČIN USTANOVITELJIC

25. člen

(1) Župani občin ustanoviteljic podrobneje uredijo način izvrševanja medsebojnih pravic, obveznosti in odgovornosti do skupne uprave z medobčinskimi sporazumom.

(2) Vsaka sprememba ustanoviteljstva se izvede s spremembo ustanovitvenega akta.

(3) Predlog ustanovitvenega akta z vključenimi spremembami pripravi vodja skupne uprave.

26. člen

(Pristop občine v skupno upravo)

(1) Nova občina lahko pristopi k skupni upravi, če sklep o tem sprejme na pristojnem organu občine in se s pristopom strinjajo vse občine ustanoviteljice. Šteje se, da se občine ustanoviteljice strinjajo s pristopom nove občine, ko o tem na občinskih svetih sprejmejo sklep o pristopu nove občine.

(2) Vodja skupne uprave opravi preračun potrebnih sredstev za delo skupne uprave v skladu s 24. členom tega odloka.

27. člen

(Izstop občine iz skupne uprave)

(1) O izstopu iz skupne uprave odloča občina ustanoviteljica samostojno in avtonomno s pisno najavo županu sedežne

občine najmanj 6 mesecev pred izstopom. Pred izstopom mora občina poravnati vse svoje obveznosti do skupne uprave v tekočem proračunskem letu izstopa.

(2) Občina, ki izstopa mora:

– poravnati vse svoje materialne obveznosti do skupne uprave za tekoče proračunsko leto v celoti,

– prevzeti v svojo občinsko upravo del tistih javnih uslužbencev, ki ob ustanovitvi iz posamezne občine vstopajo v skupno upravo in ki bi zaradi izstopa občine postali presežni uslužbenci ali plačati del stroškov prenehanja delovnega razmerja zaposlenih, če jim preneha delovno razmerje v skladu z zakonodajo, ki ureja to področje.

(3) Občina, ki izstopa iz skupne uprave, mora prevzeti v izvršitev, izterjavo ali izpolnitev tudi pravice in obveznosti, ki izhajajo iz odločitev organa skupne občinske uprave v upravnih postopkih, če posamezna zadeva spada pod njeno krajevno pristojnostjo.

28. člen

(Pristop občine k opravljanju posamezne naloge)

(1) Občina ustanoviteljica lahko kadarkoli izrazi interes za prenos katere izmed nalog v skladu s tem odlokom na skupno upravo.

Svoj interes pisno napove vodji skupne uprave, ki o tem seznanji preostale občine ustanoviteljice, za katere se naloga že opravlja. Šteje se, da se ostale občine ustanoviteljice strinjajo s pristopom nove občine k opravljanju posamezne naloge, ko o tem sprejmejo sklepe vsi župani občin ustanoviteljic, ki so že vključene v to nalogo.

(2) Vodja skupne uprave opravi preračun potrebnih sredstev za delo skupne uprave v skladu s 24. členom tega odloka.

29. člen

(Odstop občine od opravljanja posamezne naloge)

(1) V kolikor katera izmed občin ustanoviteljic izrazi interes za prenehanje opravljanja katere izmed nalog, ki jo zanjo opravlja skupna uprava, mora vodji skupne uprave pisno najaviti odstop od opravljanja naloge najmanj 6 mesecev pred iztekom proračunskega leta. Vodja skupne uprave z odstopom od opravljanja naloge nemudoma obvestiti župane občin ustanoviteljic, s katerimi je občina ustanoviteljica, ki odstopa, skupaj prenesla opravljanje naloge na skupno upravo.

(2) Vodja skupne uprave opravi preračun potrebnih sredstev za delo skupne uprave v skladu s 24. členom tega odloka.

(3) Če ena občina odstopi od opravljanja določene naloge in če se druge občine strinjajo, da ostane število javnih uslužbencev nespremenjeno, občina, ki odstopi, po poteku proračunskega leta, v katerem je podala odstop skladno s prvim odstavkom tega člena ter po poravnavi vseh obveznosti, ki nastanejo do konca proračunskega leta, nima obveznosti niti pravic do javnih uslužbencev.

(4) Če ena občina odstopi od opravljanja določene naloge in se druge občine strinjajo, da ostane število javnih uslužbencev nespremenjeno, se lahko druge občine dogovorijo tudi, da se javni uslužbenci prevzamejo takoj in ne šele po poteku proračunskega leta. V primeru takšnega dogovora je občina, ki odstopa od opravljanja posamezne naloge skladno s prvim odstavkom tega člena, dolžna poravnati vse obveznosti do tistega roka, ki ga občine določijo v dogovoru iz tega odstavka.

(5) V primeru, da je število javnih uslužbencev presežno za preostale občine, posamezna občina zagotovi pravice za vsakega presežnega delavca v deležu, ki velja glede na vključenost posamezne občine v trenutku, ko javni uslužbenec postane presežni delavec.

(6) Občina, ki odstopa od opravljanja katere izmed nalog, ki jo zanjo opravlja skupna uprava, je dolžna zagotavljati sredstva za opravljanje te naloge v ustreznem deležu za vse obveznosti, ki nastanejo do izteka proračunskega leta, v katerem je podala odstop skladno s prvim odstavkom tega člena oziroma do roka, ki ga občine določijo v dogovoru iz četrtega odstavka

tega člena, in v enakem deležu pokriti tudi stroške morebitnih presežnih delavcev.

30. člen

(Prenehanje skupne uprave)

(1) Skupno upravo lahko občine ustanoviteljice ukinejo s soglasno odločitvijo. O prenehanju delovanja skupne uprave sprejmejo občinski sveti občin ustanoviteljic ugotovitveni sklep, ki je podlaga za pripravo odloka o ukinitvi organa skupne uprave.

(2) Odlok iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati obveznosti občin do javnih uslužbencev zaposlenih v skupni upravi.

(3) V primeru da nobena od občin ustanoviteljic ne prevzame javnih uslužbencev skupne uprave, so jim občine dolžne zagotoviti pravice, ki jih določa zakonodaja glede presežnih delavcev.

(4) Finančne obveznosti, ki izhajajo iz prejšnjega odstavka, so občine dolžne zagotoviti v skladu s sporazumom iz 25. člena tega odloka.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

(1) Najkasneje v roku šestdeset dni po uveljavitvi tega odloka sprejme župan sedežne občine, po predhodnem soglasju županov občin ustanoviteljic, akt o sistemizaciji delovnih mest in kadrovski načrt skupne uprave.

(2) Najkasneje v roku šestdeset dni po sprejemu akta o sistemizaciji delovnih mest skupne uprave župan sedežne občine, v skladu z Zakonom o javnih uslužbencih, imenuje vodjo skupne uprave.

32. člen

(1) Skupna uprava začne z delom, ko občine ustanoviteljice zagotovijo sredstva za začetek dela ter se zagotovijo ustrezni poslovni prostori v prostorih sedežne občine oziroma dislocirano na območjih in sedežih drugih občin ustanoviteljic, prevozna sredstva, računalniško in programsko opremo ter druga tehnična sredstva za uspešno izvajanje nalog, vendar najkasneje v roku petih mesecev po uveljavitvi tega odloka.

(2) Z začetkom delovanja skupna uprava od občin ustanoviteljic prevzame upravne naloge in pristojnosti na področjih iz 2. člena tega odloka.

(3) Pred začetkom delovanja skupne uprave mora vsaka občina ustanoviteljica na občinsko upravo sedežne občine posredovati katalog veljavnih občinskih predpisov, ki bodo podlaga za izvrševanje pooblastil skupne uprave.

(4) Javni uslužbenci, zaposleni na dan uveljavitve tega odloka pri občinah ustanoviteljicah, se z dnem začetka delovanja skupne uprave, prerazporedijo na sistematizirana delovna mesta v skupni upravi. Javnim uslužbencem se izdajo sklepi o prerazporeditvi na delovna mesta v skladu s sistemizacijo delovnih mest v skupni upravi ter se jim v podpis predložijo aneksi oziroma pogodbe o zaposlitvi.

(5) Javnim uslužbencem iz prejšnjega odstavka se po prerazporeditvi v skupno upravo, položaj ne more poslabšati.

33. člen

(1) Občina Kočevje, Občina Kostel in Občina Osilnica soglašajo, da z dnem uporabe tega odloka preneha veljati Odlok o ustanovitvi medobčinskega inšpektorata in redarstva občin Kočevje, Kostel in Osilnica (MIR) (Uradni list RS, št. 108/12).

(2) Občina Kostel in Občina Osilnica soglašata, da z dnem uporabe tega odloka preneha veljati Odlok o ustanovitvi organa skupne občinske uprave »MEDOBČINSKA UPRAVA OBČIN KOSTEL IN OSILNICA« (Uradno glasilo Občine Kostel, št. 2/09, 9/10, 1/19 in Uradni list RS, št. 46/09, 104/10, 5/19).

34. člen

(1) Župani občin ustanoviteljic skupaj objavijo odlok v Uradnem listu Republike Slovenije v petnajstih dneh po sprejemu odloka na seji tistega občinskega sveta, ki je o njem zadnji odločal.

(2) Za objavo sprejetega odloka v Uradnem listu Republike Slovenije poskrbi župan sedežne občine.

35. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. aprilom 2020.

Št. 007-7/2019

Kočevje, dne 27. februarja 2020

Župan
Občine Kočevje
dr. Vladimir Prebilič

Št. 007-2/2020

Vas, dne 26. februarja 2020

Podžupan
Občine Kostel
Miran Briški

Po pooblastilu župana Ivana Črnkoviča
št. 020-1/2020-1 z dne 20. 1. 2020

Št. 032-0002/2020/1

Osilnica, dne 11. marca 2020

Županja
Občine Osilnica
Alenka Kovač

MINISTRSTVA

530. Odredba o prepovedi zbiranja ljudi v zavodih s področja vzgoje in izobraževanja ter univerzah in samostojnih visokošolskih zavodih

Na podlagi 3. točke prvega odstavka 39. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) ter v zvezi s Sklepom Vlade Republike Slovenije št. 18100-1/2020/4 z dne 18. 2. 2020 in Sklepom Vlade Republike Slovenije št. 18100-7/2020/2 z dne 12. 3. 2020 minister za zdravje izdaja

ODREDBO

o prepovedi zbiranja ljudi v zavodih s področja vzgoje in izobraževanja ter univerzah in samostojnih visokošolskih zavodih

1. člen

S to odredbo se zaradi preprečevanja širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) prepove zbiranje ljudi v:

- vrtcih,
- osnovnih šolah,
- osnovnih šolah s prilagojenim programom,
- glasbenih šolah,
- zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, razen tistih, ki so ustanovljeni za delo z otroki s čustvenimi in vedenjskimi motnjami,

- srednjih šolah,
- višjih strokovnih šolah,
- domovih za učence in dijaških domovih,
- organizacijah za izobraževanje odraslih ter
- univerzah in samostojnih visokošolskih zavodih,

in sicer do vključno 29. marca 2020.

2. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 16. marca 2020.

Št. 0070-26/2020

Ljubljana, dne 12. marca 2020

EVA 2020-2711-0015

Aleš Šabeder
minister
za zdravje

531. Odredba o omejitvi določenih pravic zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev

Na podlagi 1. točke prvega odstavka 37. člena in 2. točke prvega odstavka 39. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) minister za zdravje izdaja

ODREDBO

o omejitvi določenih pravic zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev

1. člen

S to odredbo se prepove gibanje zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev na okuženih ali neposredno ogroženih območjih z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19) izven Republike Slovenije.

2. člen

Med okužena ali neposredno ogrožena območja iz prejšnjega člena spadajo vse države, v katerih je bil zaznan primer okužbe z nalezljivo boleznijo SARS-CoV-2 (COVID-19).

3. člen

Za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, veljajo naslednji posebni delovni pogoji in omejitve:

- prepoved koriščenja letnega dopusta,
- prepoved stavke,
- prepoved udeležbe na usposabljanjih in izobraževanjih na okuženih ali neposredno ogroženih območjih iz 1. člena te odredbe.

4. člen

Ta odredba začne veljati 12. marca 2020 ob 18. uri.

Št. 0070-27/2020

Ljubljana, dne 12. marca 2020

EVA 2020-2711-0016

Aleš Šabeder
minister
za zdravje

**532. Odredba o razglasitvi epidemije nalezljive
bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na območju
Republike Slovenije**

Na podlagi četrtega odstavka 7. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) in v zvezi s Sklepom Vlade Republike Slovenije št. 18100-1/2020/4 z dne 18. 2. 2020 minister za zdravje izdaja

ODREDBO
o razglasitvi epidemije nalezljive bolezni
SARS-CoV-2 (COVID-19) na območju
Republike Slovenije

1. člen

S to odredbo se na območju Republike Slovenije razglasi epidemija nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19).

2. člen

Ta odredba začne veljati 12. marca 2020 ob 18. uri.

Št. 0070-29/2020
Ljubljana, dne 12. marca 2020
EVA 2020-2711-0018

Aleš Šabeder
minister
za zdravje

VSEBINA

MINISTRSTVA

527. Pravilnik o posebnih enotah vrednotenja 1441
530. Odredba o prepovedi zbiranja ljudi v zavodih s področja vzgoje in izobraževanja ter univerzah in samostojnih visokošolskih zavodih 1454
531. Odredba o omejitvi določenih pravic zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev 1454
532. Odredba o razglasitvi epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) na območju Republike Slovenije 1455

USTAVNO SODIŠČE

528. Sklep o začasnem zadržanju izvrševanja Zakona o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank 1443

OBČINE

KOČEVJE

529. Odlok o ustanovitvi Skupne občinske uprave občin Kočevje, Kostel in Osilnica 1449

